

# கலாநிலயம்

An Literary Weekly

வியாழன்தோறும் வெளிவரும்.

வருஷ சந்தா  
உள் நாடு ரூ. 7 8 0  
புற நாடு ரூ. 9 8 0

காநியாலயம்:—  
வேலாளர் தெரு,  
புரையாக்கம், சேன்னை.

Vol 6.]

1933 ஆறு மார்ச் மீ 9வ.

[No. 10

பொருளடக்கம்.

1. தலைங்கம் (Leader)	181	7. அப்பர் (64 கலை-வியாசரணம்-குற்றியலகரம்)	
2. தமிழ்ப் பாடம் (சனவெண்பா - கவிநிக்கு காண்டம்)	183	E. N. தணிகாசல முதலியார் B.A.B.L.	192
3. கழமாழ்வார் வைபுலம் (4-ம் பத்து, 7-ம் தசகம்)		8. பொதிகை நிகண்டு (கசர வகுக்கம்)	
K. இராஜகோபாலச்சாரியார் B.A.B.L.	186	S. வையாபுரிப்பிள்ளை B.A., B.L.,	193
4. தேவகி (தர் நாவல்).		9. யாப்பிலக்கணம் (செய்யுள்-வெண்பா).	
K. இராஜகோபாலன்	187	வித்துவான் M. V. வேணுகோபாலப்பிள்ளை;	194
5. கவித்தொகை (பாலக்கவி 7.)		10. காற்றுமழை (அங்கம் 1. களம் 2.)	
T. A. சனகசபாயி முதலியார்	189	Shakespeare's - Tempest	195
6. வில்லிபாரத விளக்கம் (குது போர்ச் சருக்கம்)		11. வந்தமரணம்	199
T. S. சுடராஜப்பிள்ளை B. A. B.L.	190		

கலாநிலயம்

சொன்னால் விரோதம் 9.

தும்மையுந் துறப்பதே தமது இயற்கையாயுடைய  
காதலமாதர் பின்னுஞ் சிலர் ஞாயசரிதங்களே,  
மெய்யறி புலமையோர் எழுதிய நாடகத்தளிலிருந்து.  
டேயின் எடுத்துக் காட்டுகின்றார்.

When we find a constitution of soul so new and capable of such great efforts it behoves us to look at the bodies. Man's extreme actions come not from his will, but his nature. In order to understand the great tensions of the whole machine we must look upon the whole—I mean man's temperament, the manner in which his blood flows, his nerves quiver, his muscles act, the moral interpretes the physical and human qualities have their root in the animal species. Consider then the species in this case—namely, the race; for the sisters of Shakespeare's Ophelia and Vergilia, Goethe's Clara and Margaret, Otway's Belvidera, Richardson's Pamela constitute a race by themselves, soft and fair, with blue eyes, lily whiteness, 'blushing, of timid delicacy, serious sweetness framed to yield, bend, cling. Their posts feel it clearly when they bring them on the stage; they surround them with the poetry which becomes them, the murmur of streams the pendant willow-tresses, the frail and humid flowers of the country, so like themselves:—

"The flower that's lik'd thy face, pale primrose, nor  
The azure harebell, like thy veins; no, nor  
The leaf of eglantine, whom not to slander,  
Out-sweeten'd not thy breath."

"They make them sweet, like the south wind,  
• which with its gentle breath causes the violets to  
• bend their heads, abashed at the slightest reproach,

already half bowed down by a tender and dreamy melancholy. Philaster speaking of Euphrasia, whom he takes to be a page and who has disguised herself in order to be near him says:—

"Hunting the buck

I found him sitting by a fountain side,  
Of which he borrowed some to quench his  
thirst.

And paid the nymph again as much in tears.  
A garland lay him by, made by himself  
Of many several flowers, bred in the bay  
Struck in that mystic order, that the rareness  
Delighted me; but ever when he turned  
His tender eyes upon 'em, he would weep  
As if he meant to make 'em grow again.  
Seeing such pretty helpless innocents  
Dwell in his face, I asked him all his story.  
He told me that his parents gentle dy'd  
Leaving him to the mercy of the fields  
Which gave him roots; and of the crystal  
springs,  
Which did not stop their courses; and the sun  
Which still, he thank'd him, yielded him his  
light.

Then he took up his garland and did shew  
What every flower, as country people hold,  
Did signify; and how all ordered thus,  
Express'd his grief: And to my thoughts  
did read  
The prettiest lecture of his country art

That could be wished..... I gladly entertained him,  
Who was as glad to follow; and have got  
The trustiest, loving'st and the gentlest boy  
That ever master kept."

The idyl is self produced among these human flowers: the dramatic action is stopped before the angelic sweetness of their tenderness and modesty. Sometimes even the idyl is born complete and pure and the whole threatre is occupied by a sentimental and poetical kind of opera. There are two or three such plays in Shakespeare; in rude Jonson, "The Sad Shepherd"; in Fletcher, "The Faithful Shepherdess", Ridiculous titles now-a-days, for they remind us of the interminable platitudes of D'Urfé or the affected conceits of Florian; charming titles if we note the sincere and overflowing poetry which they contain. Amoret, the faithful shepherdess lives in an imaginary country, full of old Gods, yet English like the dewy verdant landscapes in which Rubens sets his nymphs dancing;—

"Thro' yon same bending plain  
That flings his arms down to the main  
And thro' these thick woods, have I run  
Whose bottom never kiss'd the sun  
Since the lusty spring began..."  
"For to that holy wood is consecrate  
A virtuous well, about whose flowery banks  
The nimble-footed fairies dance their rounds,  
By the pale moon-shine, dipping often times  
Their stolen children, so to make them free  
From dying flesh and dull mortality..."  
"See the dew-drops, how they kiss  
Every little flower that is;  
Hanging on their velvet heads  
Like a rope of crystal beads,  
See the heavy clouds low falling,  
And bright Hesperus down calling  
The dead night from underground."

These are the plants and the aspects of the ever fresh English country, now enveloped in a pale diaphanous mist, now glistening under the absorbing sun, teeming with grasses so full of sap, so delicate, that in the midst of their most brilliant splendour and their most luxuriant life, we feel that to-morrow will wither them. There on a summer night, the young men and girls after their custom go to gather flowers and plight their troth. Amoret and Perigot are together; Amoret,

"Fairer far  
Than the chaste blushing morn or that fair  
That guides the wand'ring seaman thro' the  
Modest like virgin and tender as a wife, says to  
Perigot:—

"I do believe thee: 'Tis as hard for me  
To think thee false and harder, than for thee  
To hold me foul."

Strongly as she is tried, her heart once given, never draws back. Perigot, deceived, driven to des-

pair, persuaded that she is unchaste strikes her with his sword and casts her bleeding to the ground. The "sullen shepherd" throws her into a well but the god lets fall "a drop from his watery locks" into the wound; the chaste flesh closes at the touch of the divine water and the maiden recovering goes once more in search of him, she loves:—

"Speak if thou be here,  
My Perigot! Thy Amoret, thy dear,  
Calls on thy loved name..... 'Tis thy friend  
Thy Amoret; come hither, to give end  
To these consumings. Look up gentle boy,  
I have forgot those pains and dear annoy  
I suffered for thy sake, and am content  
To be thy love again. Why hast thou rent  
Those curled locks, where I have often hung  
Ribbons and damask roses and have flung  
Waters distill'd to make thee fresh and gay,  
Sweeter than nosegays on a bridal day?  
Why dost thou cross thine arms and hang  
thy face

Down to thy bosom, letting fall apace  
From those two little heav'ns upon the ground,  
Show'rs of more price, more orient and more  
Than those that hang upon the moon's pale  
brow?  
Cease these complainings, shepherd! I am  
now  
The same I ever was, as kind and free  
And can forgive before you ask of me;  
Indeed I can and will."

Who could resist her sweet and sad smile? Still deceived Perigot wounds her again; she falls but without anger.

"...So this work hath end!  
Fare well and live; be constant to thy friend  
That loves thee next."

A nymph cures her, and at last Perigot, disabused comes and throws herself on his knees before her. She stretches out her arms; in spite of all he had done, she was not changed:—

"I am thy love,  
The Amoret, for ever more thy love!  
Strike once more on my naked breast, I will  
prove  
As constant still. Oh! could'st thou love me  
yet  
How soon would I my former griefs forget."

Such are the touching and poetical figures which these poets introduce in their dramas or in connection with their dramas, amidst murders, assassinations, the clash of swords, the howl of slaughter, striving against the raging men who adore or torment them, like them carried to excess, transported by their tenderness as the others by their violence; it is a complete exposition as well as a perfect opposition of the feminine instinct ending in excessive self-abandonment and of masculine harshness ending in murderous inflexibility. Thus built up and thus provided, the drama of the age was enabled to bring out the inner depths of man and to set in motion, the most powerful human emotions; to bring upon the stage Hamlet and Lear, Ophelia and Cordelia, the death of Desdemona and the butcheries of Macbeth.

அறிக்கை:—கலாநிலயத்தில் மதிப்புரை வரைவதற்குப் புத்தகம் அனுப்புவார் ரூ. 10 கட்டணம் செலுத்த வேண்டும். அப்பொழுதே புத்தகத்தின் குணங்களைப் குற்றங்களை யும் ஆய்ந்து எழுதுவோம். இல்லையேல் புத்தகத்தின் வரவுமாத்திரம் குறிக்கப்படும்.

தமிழ்ப் பாடம் 60.

நீள வேண்டி—கவி நீங்கு காண்டம்

[165-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

எங்கோன் மகனாக் கிரண்டாஞ் சயம்வரமென்  
றங்கோர் முரசு மறைவித்தான்—செங்கோலாய்  
அந்நாளு நாளை யனவென்று னந்தணன்போய்த்  
தென்னுறந் தாராணச் சேர்ந்து. 88

பதப்பிடுவு:—எம் கோன் மகனாக்கு இரண்டிலும்  
சயம்வரம் என்று அங்கு ஓர் முரசம் அறைவித்தான்  
செங்கோலாய் அநாளும் நாளை அளவு என்றான் அந்  
தணன்போய்தென் ஆறும் தாராணச் சேர்ந்து.

பதவுரை.

அந்தணன்போய் - புரோகிதன் (அடியோத்தி நக  
ரத்திற்குச்) சென்று,

தென் - அழகானது,  
ஆறும் - தங்கி இருக்கின்ற,  
தாராண - மாலையை அணிந்த இருதபன்னனை,  
சேர்ந்து - அடைந்து,  
"செங்கோலாய் - அரசனே,  
எம் கோன் - எமக்கு அரசனாகிய வீமாசனது  
மகனாக்கு - புத்திரிக்கு,  
இரண்டிலும் - இரண்டுவதாகிய,  
சயம்வரம் என்று - சயம்வரம் (நடைபெறும்)  
என்று சொல்லி,

அங்கு - அவ் வியோத்தி நாட்டில்,  
ஓர் - ஒரு,  
முரசம் - பேரிகையை,  
அறைவித்தான் - அடிப்பித்தான்,  
"அ - அந்த, [மும்,  
நாளும் - (சயம்வரத்திற்குக் குறிப்பிட்ட) தின  
நாளை அளவு - நாளைபின் அளவியுடையது,"  
என்றான் - என்று கூறினான்.

விழிவுரை:—அந்தணன் குறிப்பறிந்த தொழுகும்  
ஆற்றல் மிக்கவன். ஆதலால், தமயந்தியின் கூற்றின்  
குறிப்புணர்ந்து, தான் எவ்வாறு கூறினால் இருதப  
பன்னன் உடனே புறம்பட முயல்வான் என்பதைத்  
தெரிந்துகொண்டு, "அந் நாளும் நாளை அளவு" என்று  
கூறினான் என்று கவி கூறுவது மிகவும் வியக்கத்தக்  
கது. ஏனெனில், அந்தணனை அவ்வாறு கூறும்படி  
செய்வதால், இருதபன்னன் உடனே விதர்ப்ப  
நாட்டையடைய விரும்புகின்ற கவி விரைவில் தேரைச்  
செலுத்தும் திறன்வாய்ந்த தேர்ப்பாகனையே தன் தே  
ரைச் செலுத்த ஏவுவான் என்பதும், அவ்வாறு  
அவன் ஏவுவதற்கு நாளையன்றி அத்தொழிலில்  
வல்லார் பிறர் இன்மையால், நாளையே அதற்கு இயைய  
வேண்டி நேரிடும் என்பதும் கருதியே புகழேறிப்பில்  
வர், "அந்நாளும் நாளை அளவு" என்னும் சொற்களை  
அமைதிபெறச் சொல்லித்தனர்.

வேத மொழிவாணன் மீண்டும் சயம்வரத்தைக்  
காதலித்தான் வீமந்தன் காதலியென்பிறுதினான்  
என்செய்கோ மற்றிதனுக் கொன்று னிகலேறும்  
மின்செய்த வேலான் விரந்து. 89.

பதப்பிடுவு:—வேதம் மொழி வாணன் மீண்டும்  
சயம்வரத்தை காதலித்தான் வீமந்தன் காதலி என்

று ஓதினான் என் செய்கோ மற்று இதுதனுக்கு என்  
றான் இகல் சிறும் மின் செய்த வேலான் விரந்து.

பதவுரை.

இகல் - பகைவர்களாகிய இருளை,  
சிறும் - கோபித்து நீக்கும், [வீசிய,  
மின்செய்த - (வெற்றியாகிய) பிரகாசத்தை  
வேலான் - வேலைத் தாங்கிய இருதபன்னன்,  
விரந்து - அவசரப்பட்டு,  
"வேதம்-வேதத்தின் தண்ணிய பெர்ருள்களை,  
மொழி - (ஆராய்ந்து) கூறுகின்ற, [திதன்,  
வாணன்-வாழ்க்கையை யுடையவனாகிய புரோ  
கிமீமந்தன் காதலி - வீமராசனுடைய புத்திரி,  
மீண்டும் - மறுபடியும்,  
சயம்வரத்தை - சயம்வரம் நாட்டுவதை,  
காதலித்தான் - விரும்பினான்,  
என்று ஓதினான் - என்று கூறினான்;  
மற்று - அப்படியிருக்க, [தற்கு,  
இதனுக்கு-இந்தத் சயம்வரத்தின் பயனையடை  
என் செய்கோ! - (யான்) யாது செய்வேன்!  
என்றான் - என்று கூறினான்.

விழிவுரை:—இந்தக்கவிபின் அமைந்துள்ள சொல்  
நயம் ஆராய்ந்தக்கது. அந்தணன் "வீமந்தன் காதலி  
மீண்டும் சயம்வரத்தைக் காதலித்தான்; என்றுசொல்  
வியவுடனே, முன்னர் தமயந்தியை மணக்கவிரும்பி  
அவன் சயம்வரத்திற்குச் சென்றிருந்தும் அவன்  
மாலையெறும் மனவருத்தத்துடன் தன்னகருக்குத்  
திரும்பியவ னாகையால், இம்மன்னன் இப்பொழுது  
அந்தணன் கூற்றை மெய்ப்பெனக்கொண்டு தனக்குள்  
இவ்வாறு பரபரப்புடன் கூறிக்கொண்டான் எனக்  
கவி, மாந்தர் மனநிலையினை நன்கு ஆராய்ந்து கூறியிருக்  
கும் இது கற்போர்க்கு இரப்பும் வியப்பும் கிளைக்  
கத்தகுந்தது. "ஒருபென் ஒருவன் இரண்டாம் சயம்வரத்தை  
பெற்றுக்கொள்வது ஞால்வழக்கிலுமில்லை; உலக வழக்  
கிலும் கேள்விப்பட்டிலோம். அந்நான்றிருக்க அடியோ  
த்திமன்னனாகிய இருதபன்னன் தமயந்திக்கு இரண்  
டாம் சயம்வரம் என்று அந்தணன் உரைத்ததை  
மெய்ப்பென வெஃகாணக் கொள்ளுதல் இயலும்!" என  
று இந்நூலைக் கற்போர் எண்ணுதல் கூடும். அவர்க்  
ளுக்கு அவ்வித எண்ணத் தோன்றாதபடி கவி சொற்  
றொடர்களை அமைத்திருக்கின்றார். "வேதமொழி வா  
ணன்" என்று இருதபன்னனே அந்தணனைக் குறிப்  
பதாகக் கவி கூறுகின்றார். ஆதலின், வேதத்தின் தன்  
பொருளை நன்காய்ந்து, அவ் வேதத்திற்பில் தானே  
முடியும் பிறகு யொழுகும்படிசெய்தும் வருதலையே  
தன் வாழ்க்கையாகக் கொண்டவன் அந்தணன் என  
பதும், அத்தகைய சிரிய ஒழுக்கமுடையோன் மெய்  
யன்றிப் பொய்புகலான் என்பதும் அத்தொடர்க்கு  
குப் பொருளாகக்கொண்டு இருதபன்னன் தனக்  
குள் தானே இவ்வாறியம்பினன் என்பது உய்த்துணர்  
க் கிடக்கின்றது. இருதபன்னன், "இகல் சிறும்  
மின் செய்த வேலான்" எனினும், பகைவரை யுட்குற்  
திறல் அவனுக்குண்டேயுன்றித் தன்மனத்தை யடக்  
குற் திறன் பெற்றிலன் என்பதும், தம் விரும்பிய

மக்கையாடல் மனத்தைப் போக்குவாப் பெருவீர ரெனினும் தம் வன்மையிழுந்து பெரிதும் ஆராச்ச்சி யின்றிக் காரியங்களைச் செய்வாரென்பதும் தோன்றக் கவி இங்கனக் கூறியதும் வியக்கத்தக்கதே. விரைந்து கூறினான் என்னும் சொற்களின் அமைப்பு, அப்பொழுது இருதபுள்ளன் கொண்ட அமைதியின் மொழைப்பாப்பாப்பா—இனிது விரைக்கி நிற்கின்றது. வாணன் என்னுஞ்சொல் வாழ்நான் என்பதன் மருஉவாகும். இச்சொல் மதிவாணன், கவிவாணன், அம்பலவாணன், தஞ்சைவாணன், பாவாணன் என்ப பிற சொற்களோடமைந்து, வாழ்கின்றவன் என்னும் பொருள் தந்து நிற்கக் காணலாம்.

குறையாத கற்பினுள் கொண்டாணுக் கல்லால் இறவாத வேந்திழையா ளின்றி—பறிபிறி நெல்லிற் பருவரா லோடு நெடுநாடா சொல்லப் படுமோவிச் சொல். 40.

பதப்பிரிவு:—குறையாத கற்பினுள் கொண்டாணுக்கு அல்லால் இறவாத ஏந்து இழையாள் இன்றுபறிபிறி நெல்லிற் பருமை வரால் ஒழிம் நெடுமை நாடா சொல்லப்படுமோ இ சொல்.

#### பதவுரை.

பறி - (மீன்பிடிப்போர் கட்டுகின்ற) கூடையை, பிறி - கிழித்துக்கொண்டு, நெல்லிற் - நெல்வயல்களில், பருவரால் - பருமையான வரால் மீன்கள், ஒழிம் - (கீரில் நீக்கி) ஒழிகின்ற, நெடு நாடா - (கீர் வளப்பமாகிய) பெருமையுடைய அடியோத்திக்கு அரசனே, குறையாத - குறைவில்லாத, கற்பினுள் - கற்பை உடையவளாகிய தமயந்தி, கொண்டாணுக்கு - தன்னை மணம்புரிந்துகொண்ட நாயகனிடத்து,

அல்லால் - அல்லாமல், இறவாத - கட்டுத்து (மற்றவர்களிடத்தில் - மணம்) சொல்லாத, ஏந்து இழையாள் - (அழகைத்) தாங்கிய ஆபாணங்களை யுடையவள், இன்று - (அவள் தன் நாயகனை விட்டுப் பிரிந்து வருந்தி இருக்கும்) இந்த நாளில், இ சொல் - (இரண்டாம் சுயம்பரம் என்னும்) இந்தச் சொல்லாகது, சொல்லப்படுமோ - (அவளைப் பற்றிச்) சொல்லக் கூடுமோ?

விர்வுரை:—நான், அந்தணன் கூறிய கூற்றையும் அதனால் இருதபுள்ளன் கொண்ட மனமயக்கத்தை அம் அறிந்தான் என்பதனைக் கவி குறிப்பாக உணர்த்தி மேற் செல்கின்ற நயம் ஈண்டுப் பாராட்டத்தக்கது. இச்செய்யுளில் அந்தணன் கூற்றை உண்மையென எளிதிலெண்ணி மனமயக்கக் கொண்ட இருதபுள்ளனது ஓராமைமையுணர்ந்த நான் அவள் அறியாமைக்கு இரங்கிக் கூறுவதுபோல் புலவர் இச்செய்யுளை அமைத்திருக்கின்றனர். இருதபுள்ளன் தமயந்தியின் இரண்டாம் சுயம்பரத்தைப் பற்றி நளையாடாதுவீணவீணல்லை. அங்கனம் மிருந்தும், நான் அம்முறையில் அவனுக்குப் புத்தியுட்கட்டத் துணிந்தது தகவோ எனில், உலகியை நோக்க அது தருமெ

ன்றே தோன்றுகின்றது. மக்கள் தம் அன்புக்குரியவர்களைப்பற்றிப் பிறர் குறைவாக வெண்ணுக்காலங்களில் அங்கனம் எண்ணுபவர்கள் அறியாமையை அவர்களுக்குக் குறிப்பாக உணர்த்தி, அங்கனம் கருதாதல் பிழையென்று கூறுதல் இயல்பு. பெரிய நாட்டைக் காக்கும் மன்னனுமேயும், கீ சிறிதும் ஆராயாமல் செயல்புரியும் குறைபுடையவன் என்பது தோன்ற, நான் 'நெடுநாடா' என இருதபுள்ளனை விளிப்பதும் கவனித்தற் குரியது. அதுவுமன்றி, தாண்டப்படாது என்று திப்பித்தகமைந்த பரிமையத் தன்கொழுப்பினால் கீறிக்கொண்டு வயலில் பாய்கின்ற வரால் மீன்களை உடைய நாட்டினது தன்மையை, வரம்பு கட்டுந்து பிறன்மனைமை மணக்கவிழுகின்ற அம்மன்னனிடத்தும் காணலாம். முன், 'புள்ளை மீன் புள்ளைக்கும் நாடன் திருமட்டுந்தை' என்ற தமயந்தியைக் கூறியதுபோல் இதுவும் உன்றறைய உவமையின்பாற்படும்.

#### இலக்கணம்

சென்றவாரம், உதடு என்னுஞ் சொல்லின் சுற்றிலுள்ள உகரம் குறுகி உச்சரிக்கும் என்றும், ஆனால் உதவு என்னுஞ் சொல்லின் சுற்றிலுள்ள உகரம் குறுகி உச்சரிக்காமல் தன் ஒரு நாந்திரையையும் பெற்றே ஒலிக்கு மென்பதையும் சொன்னேன். ஓ என்பது ட் உ என்ற இரண்டு எழுத்துக்களால் ஆனது. அந்த ட் என்னும் மெய், க் ச் ட் ட் ப் ப் என்னும் ஆறு எழுத்துக்களில் ஒன்றாகவால், வல்லின மெய், ஆதலாற்றான் உதடு, என்னுஞ் சொல்லின் சுற்றிலுள்ள உ குறியது. உதவு என்பதில் சுற்று உகரம் வ் என்னும் இடையின மெய்யின்மேல் ஏறியிருக்கின்றது. இடையின மெய்யின்மேலும் மெல்லின மெய்யின் மேலும் ஏறிய உகரம் சுற்றில் வந்தாலும் குறுகாது. அவைகளைல்லாம் முற்றியலுகாக்கள். எனவே, குற்றியலுகாத்தின் இலக்கணம் இது:—

I. க் ச் ட் ட் ப், என்ற ஆறு வல்லின மெய்களில் ஏதாவது ஒன்றின்மேல் ஏறிக் குசு குசு குசு என நிறல் வேண்டும்.

II. அப்படி வல்லின மெய்யின்மேல் ஏறி வார்த்தைக்குக் கடைசியில் நிற்க வேண்டும்.

III. அப்படி நிற்கின்ற வார்த்தை இரண்டே எழுத்துக்களை யுடைய வார்த்தையாயிருக்குமானால், முதல் எழுத்து நெடியாக இருக்கவேண்டும்.

IV. இரண்டிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களை யுடைய வார்த்தையாயிருக்குமானால், அவ்வெழுத்துக்கள் எவையாயிருந்தாலும், அவ்வார்த்தையின் சுற்றில் வல்லினமெய்யின்மேல் ஏறியவரும் உகரம் குற்றியலுகாமே.

குற்றியலுகரம் என்பது இன்னதென்பதைக் கவனித்தோம். இனி அந்தக் குற்றியலுகரம் தான் ஏறி இருக்கும் மெய்யெழுத்திற்கு முன் நிற்கும் எழுத்தினால், அதாவது அந்த மெய்யெழுத்தைத் தொடர்ந்து நிற்கும் எழுத்தினால் வெவ்வேறு பெயர் பெறுவதைக் கவனிப்போம்: கக்கு, கச்சு, மட்டு, பத்து, உப்பு, புற்று என்று என்னும் சொற்களைக் கவனிப்போம். இச்சொற்களில் குற்றியலுகரம் ஏறியிருக்கின்ற மெய்யெழுத்தைக், க், ட், த், ப், பு, பு, பு என்று வெவ்வேறு மெய்யெழுத்துக்கள் தொடர்ந்து வந்திருக்கின்றன அல்லவோ? இவ்வாறு வல்லின மெய்யெழுத்துக்களால் தொ



**நம்மாழ்வார் வைபவம்**

**திருவாய்மொழி**

4-ம் பத்து, 7-ம் தசகம்.

[169-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

6-ம் பாசரம்.

நோக்கி நோக்கி யுண்ணக் காண்பான்  
யானென தாயியுள்ளே  
நாக்கு நீள்வன் ஞான மில்லை  
நாடோறு மென்னுடைய  
ஆக்கை யுள்ளு மாவி யுள்ளு  
மல்ல புறத்தினுள்ளும்  
நீக்க மின்றி யெங்கு நின்றாய்  
நிண்ணை யநிந்த நிற்கே.

பொழிப்புரை:—எனது ஆக்கை யுள்ளும் பிராண  
னுள்ளும் மற்றும் புறத்தினுள்ளும் நீக்கமின்றி எங்  
கும் நிற்கின்றாய் ஆயினும் எனக்கு நிண்ணக் காட்டா  
தொழிவதால் உனக்கு அது இஷ்டமில்லை யென்பது  
வியத்தமாய் எனக்குத் தெரிந்திருந்தும் உண்ணை நோ  
க்கி நோக்கி நானென்னுள்ளே ஆசைப்படா நிற்கின்  
றேனே, இது என்ன அறிவீனம்.

7-ம் பாசரம்.

அழிந்த நிந்து தேறி யானென தாயியுள்ளே  
நிறைந்த ஞான மூர்த்தியாயை நின்மல மாகவைத்து  
பிறந்துஞ் செத்து நின்ற டரும் பேதைமை தீர்த்தொ  
[ழிந்தே  
னந்து நாயின் கண்ணியம்மா நானுண்ணக் கண்டு  
[கொண்டே

உரை:—மூலத் துழாயின் - வாசனையுள்ள துளபத்  
தால் தொடுத்த, கண்ணி—மாலை யணிந்த, அம்மா -  
என் தாய்போன்ற ஸ்வாமிபேய், கண்டுகொண்டு - எந்த  
ஸ்வரூபமுள்ளவனென்று தெரிந்து, அழிந்தநிந்து -  
செவ்வனே அழிந்து அழிந்து, தேறித்தேறி - பலவித  
மாய் மனனஞ் செய்யும்போது ஐயம் திரிபுகள் ஒன்று  
மில்லாமல் உண்மைகளை உணர்ந்து, நிறைந்த ஞான  
மூர்த்தியாயை - பூரணமான ஞானரூபனான உண்ணை,  
எனது ஆயியுள்ளே - என் அந்நக்கரணத்தில், நின்  
மலமாகவைத்து - மீசதமாயும் கண்ணால் கண்டது  
போலும் உள்ள ஞானத்தை உண்ணிடத்திலுள்ள பக்  
தூவல் பெற்று, பிறந்துஞ் செத்தும் நின்ற அடரும்,  
பிறப்பும் இறப்பும் பின் புனரீஜம்மமும் எடுத்து  
மணிதரைப் பிடிக்கும் அந்தத் துயர்களைல்லாவுறா  
யும், தரும் பேதைமை-உண்டாக்குகின்ற மூடத்தன்  
த்தை, தீர்த்தொழிந்தேன் - விட்டுவிட்டேன். இந்த  
ஸம்ஸரிக்கும் பேதைமைக்கும் பயத்தகுமல்ல நான்  
இப்போது வருத்தப்படுவேன்—பின் எந்தக்கென்றால்,  
அதை அடுத்த பாசரத்தில் விவரிக்கிறார்.

8-ம் பாசரம்.

கண்டு கொண்டென் கைக எரா  
நின்றிருப் பா தங்கமேல்  
வெண்டி சையு முள்ள பூக்கொண்  
டேத்தி யுகத்துகந்து  
தொண்ட ரோகிகள் பாடி யாட்சே  
சூழ்கடல் ஞாலத்தள்ளே

வண்டு மாயின் கண்ணிவேந்தே  
வாங்கிட கில்லாயே.

பொழிப்புரை:—இப்போது உண்ணை நான் விளிப்பது  
யாதற்கெனில்; உண்ணை என் கண்களாலே கண்டு  
கொண்டு என் கைகளா நின் திருப்பாதங்கள்மேல்  
எட்டுத் திக்குகளிலுமுள்ள பூக்களைக்கொண்டு அருச்  
சித்துத் துதிசெய்து மனம் உவந்து உவந்து ஸ்ரீ வை  
ணவர்களோடே நின்று பாடி யாடவேண்டுமென்று  
ஆசைப்பட்டிக் கூப்பிடுகிறேன். மறுத்துழாயின் கண்ணி  
வேந்தே! நானிப்படிப் படாநிற்க வந்தருளுகிறதில்லை  
யென்று எம்பெருமானை இன்னொருகிறார்"—ஆரு  
யிரப்படி,

9-ம் பாசரம்.

இடகிலெனென் றட்டகிலெனென்  
ஐம்புலன் வெல்லகிலெனென்  
கடவ னுகக் காலர் தோறும்  
பூப்பறித் தேத்தகிலெனென்  
மடவன் னெஞ்சம் காத்தல் கூப  
வல்வினையே னயார்ப்பாய்த்  
தடவு கின்றே னெஞ்சுக் காண்பன்  
சக்கரத் தண்ணலைபடி

உரை:—முதலடியிலுள்ள "ஒன்று" என்பதைக்  
காகாகி நியாயத்தால் இரண்டு பக்கமும் அர்வபிக்க  
வும். ஒன்றை - ஒருபிடி யன்னத்தை, இடகிலென் -  
பசித்தவர்களுக்குக் கொடுக்கவில்லை, ஒன்றை - ஒரு  
பாத்திர ஜலத்தை, அட்டகிலெனென் - தாகமுள்ளவர்  
களுக்கு வார்த்தையில்லை, (பசுவத் கிதையில் ஓதியுள்ள  
கர்மயோகத்தின் ஓர் அங்கமாகிய தானத்தை யான  
இயற்றவில்லை) ஐம்புலன்கள் வெல்லகிலெனென் - ஐம்  
புலன்களை யடக்கித் தவம் இயற்றுவதான கிதையில்  
சொன்ன இரண்டாவது யோகமான ஞானயோகத்  
தைச் செய்யவில்லை, காலத்தோறும் - சாஸ்திரங்களில்  
கூறியபடி அந்நத்தக் காலங்களில், கடவன் ஆகி-எந்த  
எந்தக் கடமைபயப் பூண்டு செய்யவேண்டுமோ அவ்  
வண்ணம், பூப்பறித்து ஏதக்கிலெனென்-பூக்களைக் கொ  
ண்டு அருச்சித்துக் கிதையில் சொன்ன மூன்றாவது உ  
பாயமான பக்தியோகத்தை இயற்றவில்லை. (இவைக  
ளெல்லாம் பகவானை யடைய உபாயம்; இவைகளில்  
உதவிவில்லாமல்) மட - மடப்பமுடையதாய்ப் பக  
வத் விஷயத்தில் வீழும் ஸ்பாவமுள்ள, வந்தெஞ்  
சம் - வலிய என்நெஞ்சை (பகவான் தள்ளினாலும்  
அவனை விட்டு விளக்கமுடியாதபடி முரண்பிடித்த என்  
நெஞ்சை) காத்தல் கூப - ஆசைதுண்ட, வயார்ப்பாய் -  
மோஹம் பிடித்தவனாய், தடவுகின்றேன் - அபியநிபா  
மல் அலமந்து தடவுகின்றேன். வல் வினையேன் -  
மஹா பாபியாகிய யான், சக்கரத்து அண்ணலை - சக்  
கிராயுத்தத்தைத் தரித்த பாரக்கிரமசாரணியை; எஞ்சுக்  
காண்பன்-எப்படிக்க காணப்போகிறேன். காணாமட்  
டேன் என்று தாட்பாரியம்.

10-ம் பாசரம்.

சக்கரத் தண்ணலை யென்று தாழ்த்து  
கண்ணீர் ததும்ப

பக்க நோக்கி நின்ற வர்ந்தேன்  
பாவிடின் காண்கின்றிலேன்  
மிக்க ஞான மூர்த்தியாய்  
வேத விளக்கிணியென்  
தக்க ஞானக் கண்களாலே  
கண்டு தழுவுவேனே

பொழிப்புரை:—சக்கரத்தண்ணிலே யென்று உள் பக்கம் என்மனம் வீழ்ந்துகிடக்கக் கண்ணீர் ததும்பு நானுபக்கமும் நோக்கிக் காண அலமர்தேன்; யானுகிய பாவி காணவில்லை—ஞானஸ்வரூபமும் வேதம் களால் அறியக்கூடியவனுமான உண்ணாதான் எப்படிக்காணக்கூடும் (அவனைக் காண்பதற்கு என்ன உபகாரத்தைக் கொண்டு முயற்சி செய்திரென்றால்) எனக்குத் தக்கபடியுள்ள ஞானக் கண்களாலே கண்டு ஆசையின் மிகுதியால் காண எத்தனிப்பன். பயன்படுவதில்லை, யான் பிழைக்குமாறு என்னை, என்று துக்கப்படுகின்றேன்.

11-ம் பாகம்.

தழுவிநின்றகாதறன்றாற் றுமரைக் கண்ணன் றன்னைக் குழவுமாடத்தென் றுருகர் மாறன்சடிகோப்பென்சொல் வழுவில்லாத வெண்டயிழ்களா யிரத்தனிப் பத்தூர் தழுவப் பாடியுடவ லல்லார் வைகுந்த மேறுவோர்.

தேவகி

[168-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

அன்றுமுதல் என் மாணவி இராணியம்மாளுக்கு நான் பாடும் ஓதி வந்தேன். அம் மாளிகையிலுள்ள எல்லோரும் இந்நிராணியை இப்படியழைக்கின்றனர் ஆதலால் நானும் அவ்வாறே அழைக்கின்றேன். குலத்திற்குரிய தன்மையும் புத்திசாலித்தனமும் போருமா? என் மாணவி மிகவிளையில் கற்றுவந்தாள். சாப்பிடும் வேளைதவிர மற்ற வேளைகளில் என்னுடையே யிருப்பாள். மாணியில் இருவரும் தோட்டம் சென்று பூக்கொய்வோம். கொய்தமலரைத் தொடுத்தார்கள் இராணியம்மாளுக்குச் சூட்டுவேன். நாளாக நாளாக என் மாணவி என் உள்ளத்தை முற்றிலும் கவர்ந்துவிட்டாள். நானும் அவளுக்குத் தாயே ஆனேன். இராணியின் நாமமே எனக்கு மந்திரமாயிற்று. வையமெங்கும் அவள் திருவருவத்தைக்கேட்கேன். அல்லும் பகலும் நான்கள் இருவேளும் இணைபிரியா திருந்தோம். இன்னபடி பதினைந்து நாட்கள் கடந்தன. வெளியூர் சென்றிருந்த இவ்விலுண்டவள்ளலார் திரும்பவில்லை. அம்மையார் கவன்றனர். மாளிகையில் உள்ள எல்லோரும் அண்ணியுடும் அதிகக் கவலைபுறவாண்கள். மூன்றாவது வாரமும் கழிந்தது. வள்ளலார் வந்திலர்.

நான்காவதுவாரம் வெள்ளிக்கிழமையன்று மாளிகையில் கௌரிபூசை நடந்தது. மாளிகையை அலங்கரிப்பதும், பூசைக்குரிய காரியங்கள் செய்வதுமாய்ப்பணிவாளர் யாவரும் பொருந்தினமையான் எங்கும் அரவமும்சுடமும் வெள்ளிக்கிழமையன்று மாளிகையிலுண்ட மனக் கவரப்பெற்ற இராணியம்மாள் அன்று என் பக்கல் வரவேய்க்கலை. பகல் இரண்டு மணிக்குப் பூசைமுடிந்தது. அன்று தனிமையில் இருந்ததால் என் பழைய நினைமெல்லாம் என்னைச் சூழலாயின.

பதவுரை:—தழுவிநின்ற - என்னுயிர் போகாதபடி. அதற்கு ஏற்ற ஒரு ஊன்றுகோலாயும் சார்பாயும் துணைநின்ற, காதுதன்னால் - பகவானிடத்தில் வேட்கையினால், தாமரைக் கண்ணன் தன்னை - தாமரை மலர்போன்ற கண்களையுடைய பகவானே, அழகான மாடங்கள் நெருங்கிய குருக்கர்ச் சடிகோப்பன், சொல் வழுவில்லாத-பகவானுடைய குணங்களை வர்ணிப்பதில் குற்றம் குறைவு இல்லாத செந்நகலால் அமைக்கப்பெற்ற, ஆயிரத்தான் இவைகள் பந்தையும், மணப் பூர்வமாகப் பண்பாடி. சந்தனம் செப்பிவர வைகுந்தமேறுவர்.

குறிப்பு:—ஸர்வேசுவரனை, விசுதமாகப் பிராகாசிப்பிக்கின்ற அநேக கல்வியான குணங்களையுடைய எம்பெருமானைக் கண்ணாக்கண்டு அறுபக்கத்தினிலே தன்னிழவை முன்னிட்டு ஆழ்வார் இப்பத்தில் மனஸ்தாப்பப்படுகின்றார். இப்பெரியார் மனோபாவத்தோடு கூட இதைப் பாடிய நறுபிக்கின்றவர்களுக்கு வைகுந்தம் கிடைப்பதில் தடைபில்லை என்று இந்தப் பல சுருதி பாசரத்தில் கூறுகின்றார். இத்தசகமும் இதற்கு முன் தசகமும் அவதானமில்லாமல் படிப்பவர்க்கு நன்கு பொருள் புலப்படுவதாயிற்று.

மாமனை நினைத்தழுதேன். மாமியின் கெடுமையும் அவள் மக்கள் செய்த கிறுமையும் என் மனமெழ நடுக்கினேன். என் தோழியர்களை நினைத்து அவர்களைப் பார்க்க அவாவினேன். மாமன் மனையினில் பெற்றோரினும் பரிந்தென்னைப் பாராட்டிய கையம்மாள் நினைவே என்னை மிக வருந்தியது. அவளை எப்பொழுது காணப்பெறவது என்று ஏங்கினேன். ஏங்கிய நான் அவளுக்கு ஒரு கடித்ததை பெழுதினேன்—

“அன்பி னிருக்ககையி,  
நான் வந்தன இப் புதுமனை என் தன்பமெலாம் அகற்றிவைக்க இனிதவாழ்கின்றேன். இம்மனைபுறா பெருந்தேவி, ஜயீந்தாரி அண்ணையார், எனக்கும் அண்ணையானார். இங்குநாள் யாவரும் சல்லவர். என் மாணவியும் சல்லன். சித்தூர் ப்பதிவீனில் சண்மையின் சலத்தையே காணப்பெறுகின்றேன். உன்னுடைய சல்லெண்ணம் எனக்குக் காப்பா யிருக்குமென்று சிவைய என்னைச் சார் தல் இயலுமோ. உலகத்தை வழிபுத்தனில்லாத குறைபல்லால் வேடுறொ குறைபு மில்லை. கடவுளினருளிப்பிள் அதுவும் எளியதே. என் துயர்துடைத்த அவனுக்குக் இக்குறைவைத்தீர்த்தொழித்தல் அருமையன்று. என் தோழியர்க்கு என்னை வைச் சொல்லுவாய். என் மாமியும் மக்களும் சுகமென்றே நினைக்கின்றேன். என்வல்லினையின் செயலே இதுவாக, புரிசுருமியார் அமைந்த அருந்த நான் குறை கூறுவானேன். உன்னைக் காண்பதற்கவாவும், தேவகி,

இக்கடித்ததை எழுதி முடித்ததும் இம்மனைபின் கோபுரத்திற்குக்கும் குகாரும் நான்குமணி யடித்தது. அன்று விண்ணிடைப்புரண்டமேகம் வெயிசின் கொமேமையைச் சிறிது தனித்தமையால் மாலைநிரம்

மனதைக்கவரும் தன்மையதாயிருந்தது. எனவே ராணே இன்று வெளிச்சென்று நடால்நிலயத்தில் கடித்ததைச் சேர்ப்பித்தவிட்டு வருவாம் என்று நினைத்து அம்மாளிடம் போய் விடைபெற்றேன். அவ்வேளை ஓடிவந்ததெனது இருகைக்கையையும் கட்டிக்கொண்டு தான்ையும் அழைத்தேற்குமாய் என்னை வேண்டிய என் மாணவியை இருகையாலும் வாரியெடுத்து மார்போடணைத்து வீட்டிலேயே யிருக்கும்மாய் சொல்ல அத்திருமுகச்செல்வியும் என்சொல்ல ஏற்றுக்கொண்டான், நான் அழிய அம்மாணிகைத் தோடத்தின் வழியூடே நடந்து வீதியை எய்தினேன். சாலைபிளிரு மருங்கும் ஆலமங்கன் அடர்ந்திருந்தன. சிறிதுதூரம் அச்சாலைபிளிரு நடந்துகிடைப்பாயிருக்கும்பாறையை அழைக்கேன். தபால்கையத்தில் கடித்ததைச் சேர்த்துவிட்டு வெளிச்சம் இன்னுமிருந்ததால் மனமிழுத்தவழியேநடந்து ஒருபெரியசாலையைஎய்தி அங்கே கோர் காலங்கண்ட ஆலமரத்தின் அடியினில் அமர்ந்தேன். இதுவரை நான் அறிந்திராததென்கண்களிடமும் அமைதியும் என்னைத்தழுவின். எனதிடக்கண்ட இடைவிடாமல் தடித்தது இன்று நான் எய்தப்பெற்ற உள்ள நிலையை என் மாமனது முந்தமுடும் முன் வீணைவித்த தில்லை. இறந்துபட்ட என் மாமன் மீண்டும் உயிர்பெற்றுமார்ட்டான் சிறந்தபண்ட வருவதற்கோ குறைந்தது ஓராண்டாகலாம். தடிக்கின்ற இடக்கண் எந்நகம் என்பாற் புரியப்போகின்றது. இன்னவாறு எண்ணப்பட்டவளாய் அந்தியின் வருகையைமும் கவனிக்காமல் அங்கேயே தங்கிவிட்டேன்.

இளங்காற்று கவரிவீச, கிளைபுகைபுட்களெல்லாம் மக்களொழிமுழங்க, வண்டுகள்கள் இருகையெடுக்க அந்தியும் வந்துற்றுள். இருந்தாற்போலிருந்து எனக்கெதிர்த்தகைச் சாலைபிளிரு புழுதி மேக மெனக்கிளம்பியது. கிளம்பிய புழுதி அகிமகாவே அச்சத்துடன் எழுந்தின்று அப்படல்கிளம்பிய திசையை நோக்கினேன். சிறிதுதூரத்தில்கெல்லாம் காற்றினும் கவிக்கப்பாயும் பரிமாவிள் காலடி அரவம் கேட்டது. அரவம் நெருங்கி நெருங்கி, குதிரையும் அதனை உகைக்கும் வீரனும் கண்ணிற்பட, வருபவனை நோக்கி நின்றேன் குதிரை என்னருவருவதும், அதன்மீதுருந்த சுந்திரன் என்னைச்சிறிது உற்றுநோக்கிப் பின் குதிரையை முடுக்கினான் உடனே தாவிப்பாய்ந்த குதிரையின் காலினில் கலவிடறி வீரனும் தரையில் வீழ்ந்தான்.

இருக்கிழ்ச்சி என்னைக் கலக்கிவிட்டது. செவ்வது யாதென்று தெரியவில்லை. வீரனருங்கி சென்றேன். அவன் தலையிலிருந்து குருதி அருவியெனப் பாய்ந்தது. எழுந்திருக்க முயன்றான் அது இயலாமல் என்னை நோக்கினான். அவன் நெடுந்தோளும் திருமுகமும் என்னை யாட்கொண்டன. என்னைப்பரிந்து நோக்கும். அவ் வீரனோ வாய்திறக்கவில்லை. நானோமே ஈன்வாய்க்குப் பூட்டாய் அமைந்தது. வீரனுற்ற நிலையும், பாயும் குருதியும் என் நானத்தினைச் சிறிதுபுறங்காண, ஐயுநான் புரிவதற்கொன் றுளதாயின் பணித்தருள்வீர்” என்றவதும் அப்பொருட்கள் என்னையும் தன் குதிரையையும் பார்த்துநோயின் தி அவன் திருவாய் திறக்கவில்லை. ஓடுகின்ற இரத்தத்தைத் துடைக்க விழைந்தேன். அது புரிவதற்குப் போதிய துணியோ எழவில்லை.

என்வினா அவன் செவிதான் சாரவில்லையோ என எண்ணி மீண்டும், “ஐய, நான் சொல்லியது துமக்குக் கேட்கவில்லையோ. அளியன் யான் பங்கியற்க நிழ்கின்றேன்” என்றுகற அவ்வீரன், “நங்காய், நானுள்ளைத் தொடுவதற் கொவ்வாயோவோ” என்று கேட்டான். நானத்தன் கண்புகைத்தது மறுபுறம் திருப்பினேன். “நானுள்ளையோ பெண்ணே. துவாரமும் கிள்ளிதொழிந்த நிலவாரும் நகையதனைக் கண்ணிலிட்டேன். நன்று நங்காய் நானுத்தருயி அமயம் இதுவன்று. பிறகு நானலாம். என்னருகு வா” என்றழைக்க நெருங்கினேன். கைக்குட்டை யொன்றை எடுத்துக்கொடுத்தான். அருகிருந்தவொரு ஓடையில் அதை நனைத்து வந்து அவன் தலையிலிருந்து பெருங்கு குருதியைத் துடைத்து, என் சேலைபின் முன் தலையைக் கிழித்துக் காயத்தைக் கட்டினேன். பின் என்னை நோக்கி “அப்புரவியை இங்குக் கொண்டு வருவாயோ” வென்றான். ஒங்கி வளர்ந்த அக்கவையே மாணியை நெருகுசெல்லப் பயந்து நின்றேன். உடனே, “கோழைப்பெண்ணே, இங்குவா” என்று கூறி, என்னைப் பிடித்துக்கொண்டு குதிரையின் அருகு தானே சென்றான். சென்றவன் அதன்மீது சாய்ந்துகொண்டு “எனக்கிவ்வதவிசெய்தீர், யார், விதவான் எவ்வார்” என்று கேட்டான். “நாலேர் ஏழை ஐயர்” என்றேன்.

“பெண்ணே, யார்தான் இவ்வல்கில் ஏழையல்லர்? கிழைவினாற்றேவரும் எளியர்தாம். புரத்தானும் பார்வேந்தர் புறவாயில் கின்றார்தான். அல்திருக்கட்டும், கின்பதி யாதெனத் தெரிய கிழைகின்றேன்.”

“என்னுடைய ஊரென்று சொல்லத்தருயி வொன்று எனக்கிலையாதலால், ஐயர், மயங்குகின்றேன். நான்வளர்ந்தது குடந்தையில்; இப்பொழுது இச்சித்தாரி சிறுக்கின்றேன்.”

“கிண்ணுரையில் நங்காய் குறையொன்று பயில்கின்றது. அணைக்கணையாய் இவ்வூர் வந்துற்றதும் எதற்கு”

“ஐயநீ, வயிறு ஒன்று இருப்பதால் வாராது என்செய்வது. பசிபாத மருந்தளிப்போர் காண்ப்பெறாமல் நான் இங்குவந்தேன். கடவுளும் என்வயின் அருள்சார்தான்.

“கடவுளும் அவனருளும் ஒருபுற மிருக்கட்டும். இவ்வூரில் யாருடன் இருக்கின்றாய். உறவினர் உளரோ, பெண்ணே.”

“உறவினர் ஒருவருமில்லை. இவ்வூருறை ஜயீந்தார் இல்லத்தில் அவர்பயந்த புதல்விகு ஒதுகின்றும் தொழிலேற்று வாழ்கின்றேன். அப்பொருட்கள் நெடிது வாழ்க.”

“வாழ்த்தி யிவரைப் பின்னர் வாழவைக்கலாம். கிண் வாழ்த்தொலி யவர்கெளி சாரின் மகிழாதபோகார். நிற்க, நான் கேட்பதற்கு கிண் சொந்ததும் காட்டாமல் விடையளிப்பாய். அவரை உனக்குத் தெரியுமா.”

“நான் இப்பதி வந்து மாதம் ஒன்றுக்குப்போகின்றது. இன்றுவரை நானவரைக் காணும் பாக்ஷியம் பெற்றதில்லை. அவர் வெளியூர் சென்றிருப்பதாக அறிக்கின்றேன். அவர் சண்முகம் வாரிக்கொள்.”

“நன்மகன் அவன் தன் அன்னைபின் சோர்வைத் தீர்த்து வைப்பான். நீ கண்ணித் தனிமையில் இருக்க நேர்ந்ததேனே.”



“தபால் நிலயத்திற்கு வந்தேன். மாலைபின் வண்பு என்னைக் கவர்ந்ததால் பொழுதுசென்றதையும் கவனியாமல் தங்கிவிட்டேன். அப்படிச் செய்ததும் கல்வீத யாழ்ந்து.”

“நீ எய்திய நன்மை யாதென் றறிவேனுமியும், நனைப்பின் றீ வெளிசெய்க்பார்” திருந்த ஜமீன் பணி யார் வேலை செய்புறை வியப்பையே தருகின்றது. “வியப்பதற்கொன் றுமில்லை. ஆட்களிருக்கின்றனர். அன்புடன் என் வலையும் ஏற்கின்றனர். வந்த நாள் தொட்டு நாள் வெளிச்சென்றதில்லை யாதலால் இவ் வு அன்னைபின் அதுமதி பெற்றுத் தனி வந்தேன். இல்லையேல் இவ்வேளை நினக்கு இவ்வதவி செய்யும் பாக்கியம் எனக்கு எங்கனம் கிடைத்திருக்கும். இவ்

னதில் கடவுளின் திருவுளத்தை நான் காண்கின்றேன். ....” என்று நான் முடிக்குமுன் என்முன் னிருந்த வீரன் குதிரையின்மீது ஏறிக்கொண்டான். பின்னர் என்னை பொருமுறை நோக்கினாய்? ‘கல்வது நக் காய், என் வந்தனம் ஏற்பாய்’ என்று கூறிக்குதிரையை உகைத்துச்சென்றார்.

குதிரையும், வீரனும் கூடிகள் என் கண்மறைய நான் சிறிதுநேரம் அவ்விடமே திகைத்து நின்றுவிட்டேன். என் உளநரும் புறமும் அவ்வீரனையும் குதி ரையையும் கண்டேன். இந்நிலையில் வான பிடிக்க மறைத்துள்ளியும் தூவலாயிற்று, உடனே அக்கயிரு ந்த என் உணர்வு மீண்டுவர மாளிகைநோக்கி விரைந்தேன்.

## க வி த் தொ கை

[172-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

பாலைக் கவி 7.

தலைவன் பிரியப்போவதைக் குறிப்பால் அறிந்ததோழி அவனையடைந்து, பொருளினது நிலையாமையையும், தலைவியோடு இல்லறம் நடத்துவதின் பொருமையையும் எடுத்துக் கூறி அவன் போக்கை நிறுத்த முயன்றதைக் கூறவது இச்செய்யுள்.

நடுவிகர் தொரீஇ நயனில்லான் வீணவாங்கக் கொடியதோர்த்த மன்னவன் கோல்போல ரூபியு கடுகுபு கதிர்பூட்டிக் காய்சினர் தெறுதவி னுறலுறு கமழ்க்கடாஅத் தொல்கிய வெழில்வேழம் வறனுமு நாஞ்சில்போன் மருபுழன் றி நிலஞ்சே விறன்மலை வெம்பிய போக்கநு வெஞ்சுரஞ் சொல்லா திறப்பத் தணிக்கநிர் கெருபொருள் சொல்லுவ தடையேன் கேண்மீன்மற் றறையு:

வீருநர் கிறைச்சியார் விரல்கவர் பிசைக்குங்கோ லேழும் தம் பயன்கெட விடைகின்ற நரம்புதடும் யாழினும் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சப்பவோ!

மரீஇத்தான் கொண்டாரைக் கொண்டக்கார்போ பிரியுங்கார்ப் பிறரொள்ளப் பீயுன்றிப் புறமாறுள் [லாது திருவினும் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சப்பவோ!

புரைதவப் பயனோகார் தம்மாக்க முயல்வாரா வரைவீன்றிச் செறும்பொழுதிற் கண்ணோடா துயிர் [வெளவு மரைசிறும் நிலையில்லாப் பொருளையு நச்சப்பவோ!

எனவாங்கி,

நச்சல் கூடாது பெரும விச்செல் வெழிதல் வேண்டுவல் குழிற் பழியின்று மன்னவன் புறந்தர வருவிறுந் தோம்பித் தன்னகர் விழையக் கூடி னீன்றிறல் சியன்மாப் பவறுமனும் பொருளே.

(தரவு)

கடுவு இசுத் துரீஇ - கடுவுநிலையைக்கைவிட்டு, சுயன் இல்லான் - அருளில்லாத அமைச்சன், வீணவாங்க-தன் மனைத்திடுகின்ற விஷயத்தை வெளிப்படுத்த, கொடியது ஒர்த்த - (அதைக்) கேட்டுக் கொடிய செயலைச் செய்ய நனைத்த, மன்னவன் கோல்போல - அரசனது கொடுமையை வஞ்சுதாமாறுபோல, ரூபியு கடுகுபு கதிர்பூட்டி- சூரியன் கடுகி கிரணங்களைச்செதுத்தி, காய்சினம் தெறு

தலின் - மிக்க கோபத்தால் கடுதலால், உறல் - (முன்பு வண்டுகள்) பொருத்ததலைபுடையதாய், னறு கமழ் கடாத்து - சுரக்கின்ற மணம் வீசும் மதீரை புடையதாயிருந்து, ஒவிய எழில் வேழம் - (இப்பொழுது) கெட்ட அழகையுடையதாயிருக்கின்ற யானை, வறன் உழு நாஞ்சில்போல் - காய்ந்த நிலத்தை உழுகின்ற கல்பை கள்போல, மருபு ஊன்றி நிலங்கோடுகொம்புகளைஊன்றி நிலத்தில் (சோர்த்து) கிடக்க, விறல்மலை வெம்பியபலம் பொருத்திய மலைகளை நடுத்தலைப்பெற்று, போக்கரு வெஞ்சுரம்-போதற்கு அருமையாகிய கொடிய காட்டைக் கடத்து, சொல்லாது இறப்பு தணிக்கநிர்-எங்களுக்குக் கூறாமல் போகத் தணிக்க நமக்கு, ஒரு பொருள் சொல்லுவது உடையேன்-ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லுத் தன்மையை உடையேன், ஐய கேண்மீன் - பெரியர் அதனைக்கேட்டோரக.

(தாழிசை)

வீழ்சுர்க்கு - விரும்புவார்க்கு, இறைச்சியாய் - விரும்புமாய், விரல் கவர்வு இசைக்கும்-விரலால் தடவப்பட்டு ஒலிக்கும், கோல் ஏழும் தம் பயன்கெட - நரம்பு ஏழும் தம் (இன்பமகிய) பயன்கெடுப்படி, இடைகின்ற கரம்பு அறுதம் - கடுவிலே நின்ற கரம்பு அறுதப்போரும், யாழினும் - யாழைக்காட்டினும், நிலைஇல்லா பொருளைநிலைபேறில்லாத பொருளை, நச்சப்பவோ - (அறிவுடையோர்) விரும்புவார்களோ!

மரீஇ தான் கொண்டாரை - கூடித் தான் விரும்பினவர்களை, கொண்டகால் போலாது - (தான் மனைத்தால்) கொண்ட காலத்தில் அவர்கள் இருந்த நிலைமைபோல் அல்லாமல், பிரியுங்கால் - அவர்களை விட்டுப் பிரியும் பொழுது, பிறர் என்னிடே இன்றி - பிறர் இகழும்படி அவர்களுக்கு ஒரு விதப் பெருமையும் இல்லாமல், பீயுன்றி மறுமும் திருவினும் - (அவர்களை விட்டு) அபயமில்லும் வக்பியைக்காட்டினும், நிலை இல்லா பொருளை நச்சப்பவோ-நிலைபேறில்லாத பொருளை (அறிவுடையோர்) விரும்புவார்களோ!

வக்பிய முதலில் ஒருவரை அடையும் பொழுது அவர் நிலைமை சிறப்பாக இருக்கின்றது. ஆனால் அவரை அவன் விட்டுப் பிரியும்பொழுது அந்நிலைமை முன்னைய நிலையினும் மிகவும் தாழ்வானதாகின்றது. அவனைக்காட்டினும் நிலைஇல்லாத செல்வத்தை அறிவுடையோர் விரும்புவார்களோ! விரும்பார்.

புரைதல் - உயர்ச்சி மிகும்படி, பயன் கோக்கார் - (தாம்பெறும்) பயனைப் பாராமல், தம் ஆக்கம் முயல்

வாரை - (அரசராகிய) தமது ஆக்கத்தை முயல்கின்ற அமைச்சரை, வரை இன்றி - அளவீன்றி, செறும்பொழுதில் - கோபிக்கும் பொழுது, கண்ணோடாது உயிர் வெளவும் அரசினும் - சுருளை இன்றி (பழமைமைக் கவனி யாது பொருள் முதலியவனவன்றி) உயிரையும் கொள்ளும் அரசரைக்காட்டிலும், நிலைஇல்லா பொருளை கச்சுப்போ - நிலைபெறில்லாத பொருளை அறிவுடையோர் விரும்புவார்களே?

தாம் பெறும் பயனைக் கருதாது அரசர் ஆக்கத்தையே கருதும் அமைச்சர் எனக் கொள்க.

(தனிச் சொல்)

என - என்று யான் சொல்ல, ஆங்கு - அஞ்ச.

(கூர்நகம்)

பெரும - தலைவனே, நச்சல் கூடாது - பொருள் விரும்புதல் நினக்குப் பொருந்தாது ஆதவால், இ செலவு ஒழித்தல் வேண்டுவல்—நீ இச்செலவை ஒழித்தலையான் விரும்புகின்றேன், சூழில் - ஆராயின், பழியின் து-பழியின்லாமல், மன்னவன் புறந்தர வருவிரும்பு துறும் - அரசன் காக்க வருகின்ற விரும்பினரைப் பாதுகாத்து, தன் கவர்வியழைய கூடிய-தன் மனைவி விரும்பும்படி அவளுடன் கூடியிருப்பின், இன் உறல்-இவியழைக்கத்தைப் பெறுதலுடைய, வியன் மார்ப-அகற்சியையுடைய மார்பனே, அது மனும் பொருளை - அதுவே நிலைபெறும் பொருளாம்.

கூகர் - ஆகு பொயர்.

## வில்லி பாரத விளக்கம்

சுபா பருவம்—குதுபோர்ச் சருக்கம்

[126-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஐயரும் தேரேறியபின்னர் தாணையும் நடக்கலுற்றது. அந் தன்னியின் முன்வருப்பில் யானைகள் நின்றன.

மைத்தி நத்தினின் நதிர்வன முதிர்வன வரைத்திறத் திணுமோங்கு மெய்த்தி நத்தன வெழுதிநத் திணுகி விடுவன மததாரை யெத்தி நத்தினும் பொருதொழில் புரிவன வேழுறுப் புறத்தாழ்த் முத்தி நத்தன வெண்ணல் பிறப்பினே முரிவெல் கனியானே

[மேகக் கூட்டம்போல் பேரிடிமுழக்க முடையனவாகியும், முதிர்ந்த மலைகளின் கூட்டத்தைவிட ஒக்கிவளர்ந்த உலையுடையனவாகியும், ஏழு வகையில் மடலீர் பொழிவனவாகியும், பலவகையில் போர்த்தொழில் புரிவனவாகியும், ஏழு அவயவங்கள் நிலத்திற் பொருத்த இருப்பனவாகியும், மூன்றுவகைப்பட்ட கன்று எண்ணப்பட்ட பிறப்பினே யுடையவாகியும் இருத்தன, வல்லமை பொருத்தியவெம்மையை யுடைய மதக்கொண்ட யானைகள்]

இந்தியநாட்டரசர்களுக்கு யானைப்படைகள் சிறந்தவை. அவைகளை வைத்து வளர்ப்பதே அரசர்களுக்குக் கோர் பெருமை. அவைசன் முன்னாளில் எவ்வளவு மதிக்கப்பெற்றிருந்தன வென்பது, “யானை செத்தாலும் ஆயிரம்பொன் பெறும்” என்னும் பழமொழியால் விளங்கும். மேலும் இந்திய படைக்கலங்கள் கண்டு பிடிக்கப்படாத அந்த நாட்களில், போர் செய்யவும், மதிற் சுவர்களைத் தாக்கவும் யானைகளை நன்குமுழக்கி யிருந்தார்களாதலால், அவைகள் பல்லாற்றினும் பாராட்டப்பட்டிருக்கவினாலும் சிறப்பித்தது பார்ப்பட்டன.

அவைகளின் இலக்கணங்களிற் சில இச்செய்யுளிற் காணலாம். உயர்ந்தோர்க்கிற் கருகிறமுடையனவாய் மதமழை பொழிந்து ஒங்கரித்தலால் இவை மேகத்துடனெப்பாயின. இருகண், இருகாது, துதிகையினிருந்தன, முத்திரப் புரினும், இவைகளால் மதம் பொழிதலால் எழுதிருத்தினும் விடுவன தாரை. இவை சினந்து போர்செய்யும் திறமை வெளிப்படை. கால்களானும், துதிகையானும், மத்தகத்தானும், தந்தல்

களாலும் பகைவரை அழிக்கும் வல்லமை வாய்ந்தவை. இற்றைக்கு 2260 ஆண்டுகளுக்குமுன், மேலூட்டி வெள்ளோயில் முதன்முதலாக இந்தியாவுக்கு வந்த பெரிய அலெக்சாண்டர் என்பவன் இந்திய அரசனான போரஸ் (புராவல் என்பது அவனுண்மைப்பெயராயிருக்கலாம்) என்பவரினோடு கீழம்போர் புரிந்த நாளில் இந்தியர்கள் தம் யானைப்படைகளைக் கொண்டு பயமுறுத்தி அவனைத் தூரத்திலைகொண்டு மெண்ணினார்கள். இதற்குமுன் இவ்வகைப்பட்ட படையை அவன் கண்டறியா நேளும், தறுகணுண்மைவாய்ந்தவரும், ஒருவராலும் வெல்லப்படாதவருமான அவனது படை வீரர்கள் அவைகளைக் கண்டு அஞ்சாமல் வேலும் வில்லுங்கொண்டு தாக்கவே அவ் வியானைகள் மிக வெகுண்டவைகளாகி இந்தியமீதே திரும்பி இந்தியப்படைக்கு அழிவை விளைவித்தன. நான்கு கால்களும், துதிகையையும், வாடும், கன்றுகளைப் படைப்பதற்கு உறுப்பும் நிலத்தாமலாய் எழுறுப்புறத் தாழ்த்த எண்பட்டன. மலைபிற்பிறப்பனவும், ஆற்றுநீர்ப்புறம் பிறப்பனவும், காட்டிற்பிறப்பனவுமாய் யானைகள் முத்திறத்தன வாயின.

வன்ற போதன ரிணுமிரு பொறையன வலனுயர் வனவெண்கோ வென்ற போதகத் தானியின் பெருமையை யெங்கனும் புகல்கிற்பா நின்ற போதான் முகிவிடை மறைத்தது நிராரிரை நெறிப்பட்டுச் சென்ற போதுவெம் படைக்கடற் செய்தோர் சேதுபர் தனம்போலும்.

[வலிய தவத்தை யுடைய முனிவரை விட மிகுந்த பொறுமையுடையவர்களாயும், உயர்ந்த வல்லமை பொருதியவைகளாயும், வெண்ணையான அரசயானையான ஐராவத்தி நற்கு ஒப்பிடக் கூடியவைகளாயும் இருந்த யானைப் படை யின் பெருமையை எவ்வாறு சொல்லுவேன்; அவை நிற்கும்போது அவைகளின் உடல் மேகங்களுடன் மறைத்தது; வரிசை வரிசையாக நேர்ப்பட்டுச் சென்றபோது வெவ்வேறு படியாகிய கடலிற் கட்டப்பட்ட ஓர் அணைபோல் தோன்றின.

முதற் செய்யுளைவிட இச்செய்யுளிற் சற்றே பொருளமைந்துள்ளது. சின்முடைமை தவசிகளுக்கு இரு

ககைத் தரும். சினந்து சரபயிடலால் ஸட்டிய தவத்தி னளவு குறையுமென அஞ்சி, முனிவார் முனிவாற் றுவர். பிறரிழைக்குந் தீங்ககளுக்கும், குழம்புகளுக் கும் உடனுக்குணை கைப்பலன் தந்து ஓறுக்கவல்ல வன்மை வாபந்தன வேணும் யாணிகள் ஒருவரையும் வெருண்டு அன்று கொல்வதில்லை யென்பர். ஆதலால் வேழங்கள் முனிவருக்குப் பொறுமையில் ஒப்புமை கொண்டன. 'என்மோ என்ற' எனப்பிரிந்து நண்டு மதிக்கத்தகுந்த மலைக்கு ஒப்பான யாணிகள் என்றும் பொருள் கூறலாம். சிவந்தபோது உடல் முகிலிடை மறைந்த தென்பது உயிர்வநின்று யணிபாம். படை யாகிய கடலினிடையே சுருநிறமுடைய யாணிகள் வரி சையாய் ஒழுங்குபட நின்றது அக்கடலை அடைத்தற் கணைக் கட்டப்பட்ட அணைபோ லிருந்ததென்றார். சேதுவினெய்தி வரிசிலை யிராமன் செய்த பந்தனம் உலகநிந்ததோர் சிஷ்யம். தசரதன் மிதிலைக்கெழுந்த செல்லுங்கால் அவனது படைபிழள்ள யாணிகளை வருணக்கும்போது கம்பர் அவைகளுக்கும், ஆற்றுக் கும் சிலையையா யொருகையி கூறியிருப்பதும் இங்கு உணர்த்தக்கூறு.

இதற்குத்த மூன்று பாடல்களால் குதிரைகளும் அதற்கப்பால் தேர் முதலியனவும் வருணிக்கப்பட டன.

எடுத்த நீர்க்கொடி யாடைவா  
னகல்வெளி யெங்கணு நெருக்கிக்கீழ்ப்  
படுத்த வானமே வானமாய்  
மறைத்தது மீதுறப் பகிரண்ட  
மடுத்த பூநதி வாணதிக்  
கிலத்தென வன்புட னுபகாரம்  
கொடுத்த மீனெனக் கால்பொரப்

பாந்துபோய்க் குளித்தன குளிர்தோயம்  
[விதித்தெடுக்கப்பட்ட சீவ்ளட கொடிகளின் தனிசன் வானின் பரப்புடைய வெளியிடமெலாம் செருங்கி அவை களின் கீழ்க் காணப்படுகிற வானமே புயியிலுள்ளவர்க்கு வானமாய் மேலேயமைய, பகிரண்டமும் கீழிருப்பவர்க்கு க்கு மறைந்தது; இவ்வுலகத்திற்க்கண்யானது ஆகாயகக் கெடுதல் (மீன்) இவ்வுலகத்தின் அன்பொடு உடவியெய்து கொடுத்த மீன்களென்னக் காற்றினால் அசைக்கப்பட்டுப் பரவிப்போய்க் குளிர்ந்த சிவ்ளட தோய்தன.]

படைகள் பாந்துசென்று அணிவகுப்புக்களிலெல் லாம் கொடிதூக்கி நிறலால், கொடிச்சீலைகள் எங் கணும்பரவின். அவை ஆகாயமளாயிப் பாந்து காற்றி லிலைக்கப்பட்டு வானே மறைக்கவே, சிலத்திலுள்ளோர் க்கு அவைகளே விதானமாய் யகமெந்தன. இனி, ஆகாய கங்கையில் மீன்கள் இல்லையென சிலக்கங்கை தன் னிடமுள்ள மீன்களின் சிலவற்றைக் கொடிகளிடம் கொடுக்க, அக்கொடியுள் தாமும் அவற்றினை எடுத்துச் சென்று மேலேநற் கங்கையிற் போட்டுக் குளிர்ந்த வர்நீரின் குளித்தன என்பது, பின்னிரண்டடிகளில் அமைந்துள்ள பொருள். இவ்வணி நகந்திறங்க்கினை விண்மீன் என்பதால் கற்பிக்கப்பட்ட தற்குறிப்பேற் றும். உயர்வநின்று யணிபில் பிற்காலத்திய இந்நியக் கசிகள் கைவந்தவர். மீனைக் கொட்டி முடைகீக்கக் குளித்தனபோலும். அக்கொடிகள், ஒருகீத இறம்பு தைத்தவிர இதிற பொருத்தம் காண்பதரிது. கங்கை பிற்கொட்டப்பட்ட ஆம்மீன்கள் ஆகாயமெங்கணும் பாந்து தெக்களாம்? வானம் முழுவதும் கங்கையே யாடாமகிற் றற்குறிப்புப் பொருத்தமுடைத்தாம். நதி யென்ப துண்டாகில் அதனில் மீன்களில்லை யெனக்

காட்டவேண்டியது கவியின் முதற்சொழில். ஆகாய கங்கையில் மீன்கள் இல்லை யென்பதற்கு ஏதெனும் னர் காரணங்காட்டி இருப்பின், ஓதுவார் மனத்திடை மிழ்ச்சிப் பிறந்து மன்றோ?

இவ்வமயத்துக் கம்பர் கூறியிருக்கின்ற கவியொளீ றைக் கவனியீது ஆயும். எழுச்சிப்பலத்தில் யாணைப் படைபிழையிது ஆயும் வெண்கொடியின் வருணனை பின்வருமாறு.

துடங்கிய துகிற்கொடி நூழைக் கைம்மலைக்  
கடக்கலுழ் சேணையைக் கடலி தாமென  
வீடம்பட வெங்கணு மெழுந்த வென்றமுதி  
றடம்புனல் பருகிடத் தாழ்வ போன்றவே  
[துவண்டிடைத் த வெண் துகிற்கொடியுள், மதம் பொழி  
கின்ற புறவரைந்த கையையுடைய யாணைப்படைகையக்  
கடலாமென்று சூதி, ஆகாயமெல்லாம் பொருத்தும்படி  
எங்கும் பாந்துசென்று வெண்மேகம் கடலின் நீரைப் பரு  
குதவற்குத் தாழ்வன போன்றன.]

சுருநிறமுள்ள யாணைப் படையின் பரப்பைப் பெ ரியதொரு கடலென மயங்கி, வெண்மேகம் நீர் முக ற்து செல்ல இறங்கி வருவதுபோல் எங்கும் பாந்த வெண்மையான துகிற்கொடிகள் தவண்டு கீழ்தெருந் தி  
நின்றன. வெண்மேகம் கடலிற் படிந்து நீரை முகந்து  
கொண்டு கார்க்கமேகமாய் கிண்கிணி சென்று மழைய  
பொழியுபடையிது கவி மரபு, பாந்த வெண்பட்டால்  
செய்யப்பட்ட கொடியாடை தவண்டு கீழ் நோக்குவ  
திபல்பு. அது வெண்மேகம் கீழிறங்குவதை நிகர்க்  
கும்.

இவ்வாறு காலவகைச் சேணையும் ஒருங்கு திரண்டு சென்றதால் அவைகளின் கால்களினின்று கிளம்பின தூளிகள்.—

அமுந்த மேலே சேணையார்  
மிகவுநொர் தமராகுக் குரைசெய்யச்  
செழுந்த ராத மடந்தைபொள்  
ணுலகைடச் செல்லுமின் றதீபோன்றமே  
லெழுந்த தூளிக் களிடைகீடா  
தெக்கணு மெழுந்தெழுந் தெக்கிரொடி  
விழுந்த தூளியுற் தலித்தன  
= சிலவற்ற விசம்புறும் படிசின்றே.

[நிலம்அமுந்த மேலே செருங்கிய படைத்தொழியால் மிகவும் நொர் தவளாய்த் தன் குறையைத் தேவர்களுக் குத் தெரிவிக்கும்படி. செழிந்த சிலமடந்தை அமரர்க்கு மேல்கின்றதுபோல், மேலெழுந்த பழுதித்திரள் செருக்க மால் எங்கும் கிளம்பிச்சென்று எதிர்க்கி மேற்கொன்ற தூகளைக் கீழே பூமியில் இறங்காமல் தடுத்து ஆகாயத்தி லேயே நிற்கும்படி செய்தன.]

சேனைசெல் கதிரால் கிளம்பிய பழுதிதிகள் கீழ்ப்பு முடியாமல் மேலும் மேலும் மேற்கிளம்பிக்கொண்டி ருந்தன. இதைத் தற்குறிப்பேற்றமாய் இப்புவவர், சிலமடந்தை தன் வருத்தத்தை விண்ணவர்களிடம் முறைபிடச் சென்றதுபோன்று இறுத்தது என்றார். தன்பாரம் பெருகும் காலக்களி லெல்லாம் பூதேவி அவ்வாறு முறையிடுவனென்று பல புராணக்கதை கள் கூறும்; ஆயினும் அக்காலக்களிலெல்லாம் சில மடந்தைதன்பாரம் குறைய அமர் வழிதேடவேண்டு மென்று முறையிடுவது வழக்கம். இச்சமயம் அவ் வாறு அவள் வேண்டினாளென்று கொள்வதற்க்கண் னுள்ள சிலத்தின் பருதியாகதால் தூளிகள் செருக் கிச் சென்றது சிலமே மேலெழுந்தது போன்றது.

# அ ப்ப ர்

அப்பரும் அறுபத்துநான்கு கலைகளும்—80. விபாகாரணம்

[166-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

(b) குற்றிய லுகரத்தின் அளவும், வேறுபாடும்.

குற்றிய லுகரமாவது சேய்யுளில் இசைக்குப் போருந் தக் குறாகும் உயிரெழுத்து என்பதை யாவர் கவனியாரோ, அன்றோருக்குக் குற்றியலுகரத்தின் தன்மை விளக்காதென்பது திண்ணம். தொல்காப்பியனார் முதற் சூத்திரத்திலேயே சார்பொலி மூன்றைக் குறிப்பிட்டு, இரண்டாரு சூத்திரத்தில் “அவை தாம் குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தமென்ற, முப்பாற் புள்ளியு மெழுத்தீதோ ரன்ன” வென்றார். ஆதலால், இசையில் துணிக் குறியெழுத்துக் கூடிய உகரம், “நெட்டெழுத் திம்பரும், தொடர்மொழி யீற்றும்” வல்லெழுத் தூர்ந்து வரிதும், அது குற்றியலுகரமாகாது. எனவே “ஆயுவம்” என்று உரை யாகியார் நன்னூல் 800-ம் சூத்திரத்தில் காட்டிய மொழியில் னு குற்றிய லுகரமே யன்றி, குற்றியலுகரம் அன்று. இசையொலி மாத்திரையளவை நோக்கிற் அது வெளிப்படையாம். அவ்வாறே “அழைப்புவே” என்பதிலும், “து”யின் உகரம் முற்றுகரமே. நச்சிணக்கினியர், பெருமுரசு, திருமுரசு என்பன “இருமொழிக்கண் வந்த முற்றுகரம்” என்றும்; “தருக்கு, அணுக்கு என்பன விணக்கண் வந்த முற்றுகரம்” என்றும் கூறுவார். எனவே குற்றுகரமாக, முற்றுகரமாக வென்று அறிவதற்கு, சிற்றிலக்கண விதியைச் சற்று மாற்றியுணர வேண்டியென்றி, அதாவே முடிவெனச் சித்தார்த்தஞ் செய்யலாகாது.

எனவே, குற்றுகரமாவது இசையாலும் எழுத்தாலும் இடத்தாலும் அறிபக்கவாதேயன்றி, இசையைக் கவனியாமல் பவணர்தியின் விதியே முடிவான விதியென்று எண்ணலாகாது. வடமொழிச் சிதைவுகளான, பாக, இங்கு, ஏது, எனபனவும் முற்றுகரமென்பது திண்ணம். இவற்றைச் செவ்வளவு யுணர்ந்தமாமறு, நெட்டெழுத்திம்பரும், தொடர்மொழி யீற்றும் வல்லாறுர்ந்த உகரம் அஃதும் என்குது. ஆதன், இடத்தையும் பற்றுக்கோட்டையுமே யுணர்ந்த “குற்றியலுகரம் வல்லாறுர்ந்தே” யென்ற தொல்காப்பியனார் சூத்திரம் பகர்ந்தார். ஆதலால் எழுத்தின் தன்மை மாறவிட்டாலும், குற்றுகரத்திற்கும் முற்றுகரத்திற்கும் உள்ள பேதம் சொல்லிவிடவேண்டும், இசையின் போக்கையு மறிந்தே துணியல் வேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிடுவான், “மொழிப்பிட்டு திசைப்பிடிதும்” என்னும் சூத்திரக் காட்டினார்.

குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம்போல் புணரியல் நிலையிடக் குறாகு முறித்து. இதன் விதி

“இடைப்படிற் குறாகு மிடனுமா ருண்டே கடப்பா டறிந்த புணரிய வான”

தொல் - மொழியடி 4.

குற்றியலுகரம் புணர்மொழிக்கண் தன் அராம மாத்திரையிலும் குறாகுளும் உண்டென்பர் தொல்காப்பியனார். இக்கருத்தையே குற்றியலுகரப் புணரியலில், “வல்லொற்றுத்தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழி தொல்லை யியற்கை நிலைய முறித்தே”

தொல் - எழு 409.

என்னும் சூத்திரத்தால் விளக்கி இருக்கின்றார். எனவே குற்றியலுகரம் (வன்மை யு கரம்), வருமொழி

முதலில் வல்லெழுத்து வருங்காலும், குறாகரம் அராம மாத்திரையில் நிற்பது உண்டு \* குறாகுறாகும் உண்டு என்றும். குறாகாததற்கு உதாரணம்:—

-வைத்த மாடு மணியீடு மக்கணீர்  
செத்த போது சேறியார் பிறிவதே  
சித்த நிலக் குடியா னீர்நினை  
சித்த மாசிறி சிவகதி சேர்திரே

திருநீலக்குடி - திருக்குறந்தொகை 1.

“போது செறியார்” என்பதில், “து” யின் குற்றியலுகரம் அராமமாத்திரைக்குக் குறையவில்லை. ஆயினும் வருமொழி முதலின் வல்லினம் வந்து அராமமாத்திரையிற் குறாகலைப் பின்வரும் திருவாசகச் செய்யுளின் கானலாம்:—  
விச்சக்கேடு பொய்க்காசா தென்றிற் கெனைவைத்தாய்  
இச்சைக்காளு ரெல்லாரும் வந்துன்தான் சேர்ந்தார்  
அச்சத் தாலே யாழ்ந்திடு கின்றே னாளுடும்  
பிச்சைத்தேவா வென்னுன் செய்கிண பேசாயே!

திருச்சதகம் 81.

இங்கு ‘விச்ச’ என்பதன் சுற்றுக் குற்றியலுகரம் + குறாகிய ஆய்தவொலிபோல் கால் மாத்திரையும், “கேடு” என்பதன் சுற்றுக் குற்றியலுகரம் அராமமாத்திரையும் பெற்று நிற்பது, அச்செய்யுடைய பரலி போது வெளிப்படையத்தோன்றும். மற்றும்திருநாவுக்கரசர் பாடிய,  
பட்டுடுத்துப் பவளம் போல் மோரியெல்லாம்  
பசுஞ்சார்தம் கொண்டணிந்து பாத நோவ  
விட்டெடுத்திடு நடமாடி யிக்கே வந்தார்  
கெவலூர் ரொம்பெருமா நென்றே ளவி  
விட்டழிமா நறுசெய்து வினாந்த நோக்கி  
வேறோர் பதிபுகப் போவார் போல  
வட்டணைகள் படசுடந்து மாயம் பேசீ  
வலம்புரமே புகக்கே மன்னி னுரை.

திருவலம்புரம் - திருத்தாண்டகம் 7.

என்னும் செய்யுளில் பற்பல வகை யுகரங்களுக்கும் உதாரணங்கள் காணலாம். இவற்றுள் “பட்டுடுத்து” என்பதன் சுற்றுக் குற்றுகரம் கால்மாத்திரையளவாய்க் குற்றி வருவதற்கும், “படசுடந்து” என்னுஞ்சீரின் இறுதியிலுள்ள உகரம் ஒரு மாத்திரையளவுக்கு அதிகரிப்பதால் முற்றுகரமென்பதற்கும் யாதாரணமாய்ப் பரலிபோதும் உணரலாகும். இவ்வாறு ‘உகரம்’ இசையில் பற்பல வகையாய்த் திகழ்வதை வெளிப்படுத்துவதற்கே இச்செய்யுள் பாடியுரை வென்றும் ஐயுறவேண்டியதாயிருக்கின்றது.

\* வண்டு சேர்பொழில் மும்மல் கலக்குடி  
யின்ட தருதையைத் தாளற வீசிய  
சுண்ட நாயக னுக்கருன் செய்வலன்  
துண்ட மாமதி குடிய சேறியே

திருமல்கலக்குடி— திருக்குறந்தொகை 8.

+ செத்தச் செத்துப் பிறப்பதே தேவென்று  
பத்தி செய்மனம் பாறைடை தேறியோ  
அத்த நென்றறியோடு பிரமணே  
துத்திய யுச்செய லின்றநற் சோகதியே.

ஆதிபாரணத் திருக்குறந்தொகை 2.

# பொதிகை நிகண்டு

(இரண்டாம் பகுதி)

[174-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ககரவர்க்கம்

- 602 கரங்குடி யிறையும் கிரணமும் கழுதையும்  
கைத்தலமு கஞ்சு மெணக்கழ நிணரே.
- 603 கரிக்குஞ்சரமும் பாணுவு மிருக்கையும்  
கறப்புஞ்சான்று மெணக்கழ நிணரே.
- 604 கருக் கருப்பொருளு மேலும் கருப்பமும்.
- 605 கருவி யீட்டமும் கலவை மியாமுக்  
துணைக்கா ரணமும் கலசமும் தொடர்பும்  
பல்லிய மும்படைக் கலமும் தொகுதியுக்  
காசையும் பலவீனையு முனிலும் கலணையும்.
- 606 கரகக் கமண்டலமு மாலாக் கட்டியும்  
துளிநீருக் கண்கையுஞ் சொல்லுவர் புலவர்.  
607 கரோடி பெருஞ்சூட்டுஞ் சிரமாலையுமாம்.
- 608 கரிணி பிடியானையும் யானைப் பொதுவும்.  
மலைமுறையுஞ்சு மலையும் வழங்க வாகும்.
- 609 கருமை பெருமையும் கறுப்பும் வலியும்  
கஞ்சு மெனவே கவில வாகும்.
- 610 கரைதல் கடிதலு மெலித்தலு மொழிதலும்  
அழுதலு மெனவே யறைய வாகும்.
- 611 கருமான் பன்றியும் கருவானு மாகும்.
- 612 கரோணு கொல்யானையும்பிடி யானையும்.
- 613 கரடம் மதம்பயிர் தலமும் காக்கையும்.
- 614 கரீரம் யானையின் பல்லடியு மகத்தியும்  
முழையு மிடாவு மொழியு வாகும்.
- 615 கரிக்கரழ்ப்புக் கொடுமையும் சூற்றமு மாகும்.
- 616 கரியவன் சனியு மாறு மிக்கிரணும்.
- 617 கருக்கை யின்மைபுக் கொன்றுவாய் 2தொழிலும்  
வன்பணித் தொழிலும் கன்றிய தொழிலும்  
எனுமுத் தொழிலையு மியம்பு தாகும்.
- 618 கலமே கலமும் தோணியும் பூணும்  
அலமு முன்சுலமும் யாருமோ ரனவும்.
- 619 கலிலையோ ணும் சனியும் கலிப்பாலும்  
மிகுதியும் வஞ்சமு மோசையும் கடலும்  
நிலியுசமும் வலியும் கழற வாகும்.
- 620 கலைகால றுட்டமும் காஞ்சியும் கல்வியும்  
தூணுக் காசு மக்தியுஞ் சேரும்  
3கலெமொரு ராசியு மதினும் கலையும்  
மாநேறு மென்ன வழங்க வாகும்.
- 621 கல்பகுப் பதமும் ஓசையும் கல்லும்  
அருவியும் வலமு மறைய வாகும்.
- 622 கலாமே கொடுமையுஞ் சினமு மாகும்.
- 623 கல்வி யறிவும் பயிற்சியு மாகும்.
- 624 கலவை சாத்தும் சேறு மாகும்.
- 625 கலித்த லொலியும் பொற்பு மெழுச்சியும்.
- 626 கலுழி காண்யா தும் கலக்கல் நீரும்.
- 627 கலிக்கம் ஊர்க்குருவியும் வானம் பாடியும்.  
கலிக்க தேசமுஞ் சிலையு மாகும். 3
- 628 கல்லாரம் மஞ்சுஞ்சு செங்கழு நீரும்  
நீர்க்குளி ரியுமென சிசுத்தத் வாகும்.
- 629 கலாப மேகலையு மரைமணி வட்டமும்  
மயிலு மயிற்சிலியும் வழங்க வாகும்.
- 630 கலவி கப்புக் கபட்டமும் யானையைக்  
கூட்டுக் கயிலும் கழற வாகும்.
- 631 கலனம் போருக் கலக்கமும் காரும்  
விரைவும் குதிரையின் கதியும் விளம்புவர்.
- 632 கலுசிகம் விளக்குத் தண்டும் ஓர்பண்ணும்  
கோட்டாளும் பட்டுக் கூற வாகும்.
- 633 கலலை தன்மமும் கலத்தத் தெரியும்  
கோயுக் கொடியுஞ் சந்தியுக் திணையும்  
அச்சமு மெனவே யறைய வாகும்.
- 634 கலக்கம் பேயு நீருஞ் செக்கும்  
பூபமு மெனவே உரைக்க வாகும்.
- 635 கல்லை யென்னி ண்கையுக் காரும்  
தூலியும் பழிமொழியு மட்டுன் பாகுமாம்.
- 636 கவரி சாமரையுக் தேரு மேதியும்  
கவரி மாலுக் கழற வாகும்.
- 637 கவுசி குழையுமும் வஞ்சத்தமும் பாட்டும்.
- 638 கவினை பாட்டு மனித்தலும் பிச்சமும்.
- 639 கவுத்தி பாண்டலவரித் தாயும் பைமையும்  
640 கவிநீர்க் காக்கையும் புலவனும் வெள்ளியும்  
மக்தியுக் கலியு மாவாக்க் கருவியும்.
- 641 கவையா யிலியமும் காரும் கலமும்  
என்னினக் காயு மிசைக்க வாகும்.
- 642 கவசக் கட்டலு மாணு மாகும்.
- 643 கழல் காலணியுஞ் செருப்பும் காலும்  
கழற்கு மெனவே கழற வாகும்.
- 644 கழிகழி காலையும் மிகுதியும் கழியும்  
கழிமுக முமெனக் கருத் வாகும்.
- 645 கழை புனர்பூசணம் கரும்பும் மூங்கிலும்.
- 646 கழுது பேயும் பரணும் வண்டும்.
- 647 கழுமல் பற்று மயக்கமு சிறையவும்.
- 648 கழுமு ளாயுதக் பொதுப்பொருஞ் சூலும்  
கழுக்கடை யுமெனக் கழற வாகும்.
- 649 கழனி மென்பாலும் வலையு மாகும்.
- 650 கழுந்தி முத்தும் கழையு மாகும்.
- 651 கழிதல் சாதலும் கடத்திடலு மிகுதியும்.
- 652 கழற்கணக் காலும் வேல னுடலும்.  
இத்திரிய முககழற் காயு மாகும்.
- 653 கழற விடித்தலும் வார்த்தையு மாகும்.
- 654 கணக்கள மாறமு மவையு மீட்டும்  
கருமையு கஞ்சு செவ்வா ரிடமும்  
இல்லாளும் போர்க்களமும் பரப்பு மாகும்.
- 655 களரி யோரிடமும் காணும் கருமையும்  
கருமஞ் செய்கிடமும் சுவையு மிடலும்  
கோட்டடியும் களரிசிலமும் கூற வாகும்.
- 656 களேபர முடலும் பிணமும் ளும்பும்.
- 657 கள்ளின வேளினும் வாலியுஞ் சோர்வும்  
மென்பாலுக் தொடர்பும் களற மாகும்.
- 658 கள்வன் முகவுக் கருதிறத் தவனும்  
யானையு கண்டுஞ் சோரனு யிராசியும்.
- 659 களைகளை பயிருக் களைக்கோ ளு மாகும்.
- 660 களபஞ் சாத்தும் யானையும் கலவையும்.
- 661 களவன் மரக்கொம்பு கண்டு முசவும்.
- 662 களிற் பன்றியும் களிற்று மீளும்  
யானையு மத்த காலுஞ் சறவும்.
- 663 களவு களவுக் திருட்டு மாகும்.
- 664 களக்கம் அழுக்கும் சூற்றமு மாகும்.

(3ரதி) 1. கன்னமும். 2. தொழிலினும்.  
3. சூலைமொரு.

- 665 களகண் மருதலிலும் கள்ளுக் கொட்டியும் பெய்கையு மெனவே புகல வாகும்.
- 666 களிசுள்ளும் குழம்பும் செருக்கும் வடிவும்.
- 667 கதைகுடி யிறையு முரளையும் கறுப்பும் இரத்தமும் விடமும் மாசு மாறும்.
- 668 சுற்றகல் வளைதடியும் பேயு மோசையும் சுழற்றலு மெனவே சொல்ல வாகும்.
- 669 சுற்றகு சுழலலும் வட்டமும் காற்றடியும் சத்த வொலியுக் காற்ற வாகும்.
- 670 சுற்றுள் ளுயர்ந்த பூயியும் சுற்றுப் பையிலு மூலையு மியும் வாகும்.
- 671 சுற்றுப் பிரம ளுயுளுக் சுவர்க்கமும் சுற்பக தருவும் சுற்ற வாகும்.
- 672 சுற்றுப்புக் சுருமையுக் சினக்குறிப்புக் சினமும்.
- 673 சுறியே சுறியு மிளகு மாறும்.

- 674 கண்ணல் நாழிகை வட்டலும் கரும்பும் குடமும் கரகமு நாழிகையுக் காமமும் சர்க்கரையு மென்னக் காற்ற வாகும்.
- 675 கண்ணமோர் தட்டுக் காது மாறும்.
- 676 கன்னி கன்னிகையு டிராசியு மோரையும் ஆறு மினமையு மழிலில்லா மையு அத்தமும் தூர்க்கையுக் சுற்று ளையுமாம்.
- 677 கனவட்டம் குதிரையும் பாண்டியன் குதிரையும்.
- 678 கன்றுத லீதலும் கன்றுலு மாகும்.
- 679 கனங்காத் திரமும் புயலும் பாரமும் வட்டமும் பொன்னுக் செறிவுமடை கொடுத்தலும்.
- 680 கையே யொலியுக் செறிவு மாகும்.
- 681 கனவு மையலும் துயிலும் கனவும்.
- 682 கன்று மரக்கன்றும் விலக்கின் கன்றும் கைவளை யுமெனக் சுற்ற வாகும்.
- 683 கனவி சூரியனுக் தீயும் பன்றியும்.

## யாப்பிலக்கணம்.

[175-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

செய்யுள்—வேண்பா

சென்ற வாரும் வெளிவந்த இதழில் வெண்பாவின வகைகளுள் குறள் வேண்பா, சிந்தியல் வேண்பா என்பனவற்றைக் கற்றோம். இவ்விதழில் இன்னிசை வேண்பா நேரிசைவேண்பா என்பவற்றைப்பற்றிக் கற்போம்.

3. இன்னிசை வேண்பா:—முதல் மூன்றடியும் அளவடியாகவும் சுற்றடி சிந்தியடியாகவும் அமைய இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல்லைப் பெறாமல் நடைபெறுவது இன்னிசை வேண்பா என வழங்கப்படும். இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச் சொல்லைப் பெற்று மூன்று விகற்பத்தால் வருவனவும், மூன்றாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல்லைப் பெற்று இருவிகற்பத்தால் வருவனவும், தனிச்சொல்லைப் பெறாமலே பலவிகற்பமாகி அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை பெற்று வருவனவும், இன்னிசை வேண்பா என்றும் பெயராலேயே வழங்கப்படும்.

(a) துகடர் பெருஞ்செல்வக் தோன்றியக்கால் தொடம்பு பகடு கடத்தகும் பல்லாரோ இன்க அகறே யார்மாட்டும் நிலவாது செல்வம் சகடக்கால் போல வரும். —நாலடியார், 2.

இது நான்கடியாய் இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் இன்றி ஒரு விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வேண்பா.

(b) இன்றுகொ லன்றுகொ வென்றுகொ வென்றாது பின்றையே நின்றது கூற்றமென் றெண்ணி ஒருவயின் தீயவை ஒல்லும் வகையான் மருவியின் மாண்டார் அறம். —நாலடியார், 36.

இது நான்கடியாய்த் தனிச் சொல் இன்றிப் இரு விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வேண்பா.

(c) அங்கன் விசம்பின் அகனிலார் பாரிக்கும் திங்களும் சான்றோரும் ஒப்பர்மன்—திங்கள மறுவற்றும் சான்றோரே தாற்றார் தெரும்து தேய்லர் ஒருமா சுறின். —நாலடியார், 151.

இஃது இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல்லைப் பெற்று மூன்று விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வேண்பா.

(d) வளம்பட வேண்டாதார் யார்யாரு மில்லை அளந்தன போகும் அவரவ ராற்றின் விளக்காய் திரட்டினார் இல்லைக்—களங்கனியைக் காரெனக் செய்தாரு மில். —நாலடியார், 103.

இது மூன்றாமடியின் இறுதியில் தனிச் சொல்லைப் பெற்று, இரு விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வேண்பா.

(e) இன்னுமை வேண்டின் இரவெழுக்—இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டின் இசைசுகை—தன்னேடு செல்வது வேண்டின் அறஞ்செய்க—வெல்வது வேண்டின் வெருளி விடல்.

—நாடமணிக் கடிதை, 17.

இஃது அடிதோறும் தனிச் சொல்லைப் பெற்று மூன்று விகற்பத்தால் வந்த இன்னிசை வேண்பா.

(f) மழையின்ற மாரிலத்தார் கில்லை: மழையுத் தவமிலார் இல்வழி இல்லை: தடிமும் அரசுகார் இல்வழி இல்லை: அரசனும் இல்வாழ்வார் இல்வழி இல்.

தனிச்சொல் பெறாமலே பல விகற்பமாகி அடிதோறும் ஒருஉத்தொடை பெற்று வந்த இன்னிசை வேண்பா.

—நாடமணிக் கடிதை, 48.

4. நேரிசை வேண்பா:—இஃது இருகுறள் நேரிசை வேண்பா எனவும், ஆசிரை நேரிசை வேண்பா எனவும் இருவகைப்படும். இவற்றுள் இருகுறள் நேரிசை வேண்பா என்பது, இரண்டு குறள் வெண்பாவாய், இரண்டாமடியின் இறுதியில் தனிச்சொல்லைப் பெற்று, முதலிரண்டடியும் ஒரு விகற்பமாகவும், கடையிரண்டடியும் மற்றொரு விகற்பமாகவும் அமைய நான்கடியகளைக் கொண்டு வருவது; நான்கடியும் ஒரு விகற்பமாய் வருவதும் ஆகும். ஆகிலை நேரிசை வேண்பா என்பது, முதற் குறட்பாவின் இறுதிச் சீரோடு ஓரகையேனும் ஈசகையேனும் கூட்டி யுச்சிக் கப்படுவது. ஒற்றமைப்பட்டாத உலேர்கத்தன்க்கை ஒற்றமைப்பட்டப் பற்றியொடு. (ஆசு) இஃடு உருக் கூட் பொருத்தவது போல முதற் குறட்பாவுக்கும் தனிச்சொல்லுக்கும் இடையில் வேறுபட்டி விட்டி இசைத்தால் கூட்டி வழங்கப்படும் அவ்வகையே ஆசு எனப்படும் என அறிக.

(a) “நடமண்டு தாமரையின் தாடா டவலன் இடமண்டிச் செல்வனைக் கண்டுபெடைஞென்கு

பூழிக் கதவடைக்கும் புத்துரே பொய்கடிற்  
 தாழி கடையினுள் ஊர்.  
 இஃது இரு குறள் வெண்பாவாய் இரண்டாமடி  
 யின் இறுதியில் தனிச்சொல்லைப் பெற்று அழகிரம்பி  
 இரு விசுற்பத்தால் வந்த இரு குறள் நேரிசை  
 வெண்பா.  
 (b) அரிய வரைகீண்டு காட்டுவார் யாரே  
 பெரிய வரையவியர் கொண்டு—தெரியிற்  
 கரிய வரைநிலையார் காய்த் தாலென் செய்வார்  
 பெரிய வரையவியர் கொண்டு.  
 இஃது ஒருவிசுற்பத்தால் வந்த இரு குறள் நேரிசை  
 வெண்பா.  
 (c) கருமமு முன்படாப் போகமுக் தல்வரத்  
 தருமமும் தக்கார்த்தகே செய்வா—ஒருநிலையே  
 முட்டின்தி மூன்று முடியுமே லண்டென்ப  
 பட்டினம் பெற்ற கலம்? —நாலடியார், 250.  
 இது முதற் குறட்பாவின் இறுதிச்சீரோடு ஓரசை  
 யால் ஆசிட்டி இரு விசுற்பத்தால் வழங்கும் ஆசிடெ  
 நேரிசை வெண்பா.

(d) நாமரையின் தாதாடித் தன்மெலவச் சேற்றெந்து  
 தாமரையி னொற்றமே தானும்—தாமரைபோற்  
 கண்ணுள் முகத்தான் காதலத்தான் சேவையென்  
 கண்ணுள் வகு செய்புக் கருத்து.  
 இது முதற் குறட்பாவின் இறுதிச் சீரோடு ஓரசை  
 யால் ஆசிட்டி இரு விசுற்பத்தால் வழங்கும் ஆசிடெ  
 நேரிசை வெண்பா.  
 (e) ஊர்த்த அறிவின் ராண்டினு ராயினும்  
 காத்தோம்பித் தம்மை அடக்குப—ஓர்த்தொடும்  
 தீத்தொழிலே கன்றித் திரித்த தெருளுபோல்  
 போத்ததூர் புல்லறிவி னார்.—நாலடியார், 351.  
 (f) வஞ்சியே நென்றவன் னாரூரைத்தான் யாழுவன்  
 வஞ்சியானென்பதனூல் வாய்நேர்த்தேன்—வஞ்சியான்  
 வஞ்சியேன் வஞ்சியேன்என்றாரைத்தம்வஞ்சித்தான்  
 வஞ்சியாய் வஞ்சியார் கோ.  
 இவை முதற்குறட்பாவின் இறுதிச்சீரோடு ஓரசை  
 யாலும் ஈரையாலும் ஆசிட்டி, ஒரு விசுற்பத்தால்  
 வந்த ஆசிடெ நேரிசை வெண்பா.

## காற்று மழை

Shakespeare—"The Tempest"

அங்கம் 1. களம் 2.

[170-வது பக்கத் தொடர்ச்சி]

ஏரியல் வருகின்றது.

ஏரியல்:—வாழி, வாழி, கெழுதகைத் தலைவா வாழி!  
 சிறிய ஐயனே, சிறுத்து வாழி! விழுமியநின் கிருப்  
 பினே நிகழ்த்துதற்கியான் வந்துளென். பறக்கவோ,  
 நீந்தவோ, தீயினுள் மூழ்கவோ, சுருந்தரு முகி  
 லின்மீ தூரவோ—கடிய நின் ஆணைக்கு ஏரியலே  
 யும் அதனுடைத் திறமை யத்தனையும் பூட்டி  
 வாப்(1).

பாஸ்பீரோ:—நானுனக்குக் கட்டளைப்பட்ட காற்று  
 மழையைக் கடைவரையில் முடித்தனையே, சாத்த,  
 நீ?

ஏரியல்:—ஒரு சிறிதும் குறையாமல் (2)—மன்னவ  
 னிருந்த மரக்கல மேறினேன். சங்கிம் மூக்கிலே,  
 ஆங்கல் விளையிலே, மேல் தட்டிலே, ஒவ்வோ  
 ரறையிலே (3) நான், திகைப்புறு மற்புத் எரிச்சுட  
 ராயினேன்: சிலப்போது நான் பிரிந்து பல விடங்க  
 ளில் எரிந்தனென்; இரண்டாம் கூம்பில், குய்க்கு  
 மரத்தில்த், வளை தூலத்தில்த், தனித் தனி எரிவேன்,  
 பிறகு கடிச் சேர்ந்துகொள்வேன் (4). பயமுடை  
 இடியின் வெகுகளுக்கு முன்வரு தூதாம் ஜோவி  
 னது மின்னல்கள், இதயினுள் கடிநிற் றேன்றி  
 மறைந்து காட்சிகடப்பனவா யிருந்ததில்லை (5).  
 கந்தக் முழக்கத்தின் நெருப்பும் வெடிசுறும், வெந்  
 திறல் நெட்டியுனை முற்றுகையும் (6), அவன் வீர  
 அலைகளைக் குலுக்கக்கண்டு, அன்னுள் வெருவரு  
 திருத்ததை நடுங்கச்செய்தனபோல் தோள்  
 மின் (6).

பாஸ்பீரோ:—என் தீரமுடைய சாத்தனீ! மனத்

பாஸ்பீரோவின் மந்திரப்படி இந் திரணைகளைச்  
 செய்கின்ற அவன் ருட்டிச்சாத்தான்களில் தலைமையானது  
 ஏரியல்.  
 (1) கெழுதகைத்தலைவா - பெருமையும் உரிமையும்  
 வாய்த் தலைவனே. விழுமிய விருப்பு - சிறுத்த நீன்கட்  
 டனை. சுருந்தருமுகிலின்மீது ஊரவோ - சுருண்ட மேகக்  
 களின்மீது ஏறிச் 'சுவரி' செய்யவோ.  
 கடியநின் ஆணை - இயற்றுவதற்குக் கடினமான உன்  
 கட்டளை. ஏரியல் இங்குத் தன்னைப் பங்க்கையில்  
 பேசிக்கொள்கின்றது.  
 ஆணைக்கு.....பூட்டுவாய் - பறந்தோ நீத்தியோ,  
 கெருப்பில் மூழ்கியோ, மேகத்தின்மீது ஏறியோ நான்  
 செய்யவேண்டிய வேலை எவ்வளவு கடினமானதாயிருந்  
 தாலும், அதைச் செய்யப்படி எனக்கு நீ கட்டளையிட  
 வாம்—என்பதுபொருள்.  
 (2) 'குறையாமல் முடித்தேன்'—என முடியும்.  
 (3) மூக்கு, இடை, என்பன, சுப்பலின் முன்பாகத்  
 தையும் நடுப்பாகத்தையும் குறிக்கின்றன.  
 (4) இரண்டாம் கூம்பு - பாய் கட்டுவதற்குக் சுப்பலில்  
 நிறத்தியிருக்கின்ற தூள்களில் இரண்டாவது.  
 (5) குறுக்குமரம், வளைதூல் முதலியன, பாயுடன்  
 சேர்த்துக் கூம்பில் கட்டுகின்ற தூவங்கள்.  
 ஏரியல் ஒன்றே எரிவடிவாகிப் பற்பல பாசுமாகப் பிரி  
 த்து வெவ்வேறிடங்களில் தனித்தனி எரியதும், பிறகு  
 ஒன்றுகூட சேர்ந்து ஒரிடத்திலே அறிந்து எரிச்சுட போல  
 வும் ஆகிக் சுப்பலில் உள்ளவர்களைத் திகைக்கச்செய்தது.  
 ஜோல் - உரோம்களது முதன்மையான கடவுளின்  
 பெயர். இந்த ஜோல் என்னும் கடவுள், இடியைத் தன்  
 ஆபுதமாகக் கொண்டிருப்பதாகக் கூறவர். இடிக்குமுன்  
 அடைவது ஜோவின் மின்னல்கள். அம்மின்னல்களைவிட  
 விரைவில் தான் ஆங்காங்குத் தோன்றித் தோன்றி  
 மறைந்து, பாப்பவர் கண்களைக்கடத்து தான் கடியின்  
 அகன்றதாக ஏரியல் கூறுகின்றது—இதகளிமும்—தான்  
 கெருப்புச் சுடாக்க தோன்றித் தோன்றி மறைத்தகளி  
 னும்.  
 (6) நெட்டியுனை—உரோம்களது போர்க்கடவுள், கட  
 லீற்கு அடிபதி என்ற கருத்தப்படுவதும் இக்கடவுளே.  
 இக்கடவுளின் கையிலிருக்கும் நெட்டி திரிலும், வெரு  
 வரு - அச்சத்தை விளைவிக்கின்ற.

தறு மிம்மலைவு தன் அறிவையும் பற்றாத திட்டமுடன் யாரேனும் நிலைநிறுத்தண்போ? (7).

எரியல்:—பித்தினின் ஜாவெறிக்கொண்டு கையறு மனத்தால் துணிவு மிக்க சேட்டைகள் செய்யாத பிராணியொன்றில்லை (8). கப்பலோட்டிகள் தவிர மற்றவரெல்லோரும், என்னோடு தெக்கெக்கு மெரிந்திருந்த நாவாயைக் கைவிட்டு, தரைக்கின்ற உவரி யிற்திருத்திவிட்டனர் (9). மன்னவன் மைந்தன், பரிணைண்ட, உரோமங்கள் நெறித்துமேல் நிமிர்—அப்பொழுது நானல் போன்றன, உரோமமன்று (10)—குறித்த மனிதர்களில் முதல்வனாவான்; எல்லாப் பேய்களும் இங்கே இருக்க, நரகம் வெறுமைய தாயிற்று” என்று கூவினான். (11)

ப்ராஸ்பீரோ:—ஆகா, இதுவன்றோ என் சாத்தன் (12)! நன்று. இது கரைபிறிற் கருகிலன்றோ? (13).

எரியல்:—மிக அருகில், என் நிலை.

ப்ராஸ்பீரோ:—மற்று, எரியல், அவர்கள் நீதின்றி இருக்கின்றனரோ?

எரியல்:—உரோமம் ஒன்று அழியவில்லை. தாங்கிய அவர்தம் ஆகைகளில் ஒரு கறையின்றி, முன்னிலும் புதியனவா யிருக்கின்றன. நீ கட்டளைபிட்ட படி, அவர்களைக் கட்டடக்கட்டமாப் இத் தீவில் அங்கு யிற்கும் பிரித்துச் சிதறிவிட்டேன். அரசனது புதல்வன், அவனை நான் தனியாகக் கரைசேர்த்து, இத்தீவின் ஓர் தனி மூலையில் தன் கைகளை இப்படித் துன்பமுடன் பிணித்து உட்கார்ந்து காற்றினைத் தன் பெருமூச்சினால் ஆற்றிக்கொண்டிருக்க விட்டுவந்தனான் (14).

ப்ராஸ்பீரோ:—அரசனது கப்பலைப்பற்றி, மாதுமிகள், சொல், என்ன செய்து வைத்திருக்கின்றாய்—உன்வந்த மற்றைய கப்பல்கள் எல்லாவற்றையும? (15)

கத்தகம்போல் தான் பற்றி யெறித்து முழங்கிய வெடி யொலி செட்டியுடைய நடுக்கச்செய்தபோல் தோன்றியது என எரியல் கூறுகின்றது.

(7) நீசெய்த இவ்வகியைக் குழப்பத்தைக் கண்டு திகைத்து அறிவு குறைமல் யாரேனும் இருக்கனரோ?—என்பது பொருள்.

(8) கையறு மனத்தால் துணிதவாவது—வேறு வழியில்லையென்று எல்லா ஆபத்திற்கும் துணித்து உயிர்த்தப்புவதற்கு முயலுதல்.

(9) நாவாய்—கப்பல், உவரி—கடல், நான் நெருப்பாகித் தோன்றிய தோற்றத்தால் எல்லாப் பாகமும் எரிவது போல் தென்பட்ட கப்பலைத் துண்டித்து, மாதுமிகளைத் தவிர, ஏனையார் பொங்குகின்ற கடலின் குறித்துவிட்டனர்—என்பது பொருள்.

(10) பயத்தினால் மெய்சிலிர்த்து மயிர்க்குச்செறித்த பரிணைண்டப் பார்த்தால் அப்பொழுது அவன் மீது நானல் மூளைத்திருத்தபோல் தோன்றியதேயல்லாமல் மயிர் மூளைத்திருத்தபோல் தோன்றவில்லை—என்பது பொருள்.

(11) இந் தமுடிக்கமும் குழப்பமும் பேய்களால் செய்யப்படுகின்றனவென்றும், நரகத்திலுள்ள அத்தனை பேய்களும் வந்தாலன்றி இவ்வளவு முழக்கம் வீணாய் இயலாதென்றும், ஆகையால் அப்பொழுது நரகம் காலியாயிருக்கவேண்டாமென்றும், பரிணைண்ட கூவினான்—என்பது பொருள்.

(12) என்று எரியலின் திறமையை விவக்து பாராட்டினார்.

(13) நிகழ்த்தது, என முடித்துக்கொள்க.

(14) “இப்படி”—பரிணைண்ட துயரமுடன் கைகளைக் கட்டிக்கொண்டிருந்த வித்தினை எரியல்—தன்னுடைய கைகளைக் கட்டிக்கொண்டுப் ப்ராஸ்பீரோவிற்குக் காட்டுகின்றது.

காற்றினைப் பெருமூச்சால் ஆற்றுவது—ஒன்றன்பின் ஒன்றாகப் பரிணைண்ட பெருமூச்சு விடுவது, வெப்பமாயிருக்க பார்வை ஊதி ஊதி அவன் ஆற்றுவதுபோல் இருத்தது என்பது பொருள்.

(15) மற்றைய கப்பல்களையும் என்ன செய்து வைத்திருக்கின்றாய்—என்று முடித்துக்கொள்க.

ஆயுர்வேத வித்வான் B. V. பண்டித அவர்களின்

டானிக்குகள் :

பாதாமி லேகியம்	ரூ. 3-0-0
ரதில்லப லேகியம்	2-0-0
மஹா நிராக்ஷாதி லேகியம்	2-0-0
குழந்தைகளுக்கு	
ஸ்ரீகா கஸ்தூரி மாத்திரை	0-4-0
பால சஞ்சீவினி	0-4-0
பால ஸைதா (டானிக்)	1-0-0



வைதலங்கள் :

சந்தைதி 6 அவன்ஸ்	ரூ. 1-0-0
அயிர் தாமகை	0-12-0
பிருக்காமலை	0-12-0
ஸ்திரீகளுக்கு	
ஸைதக டானிக்	2-0-0
கர்ப்பசய டானிக்	2-0-0
ப்ராவல லேகியம்	1-8-0

கமார் 300 மடல் யாவனபாசா மடல்குறியகாலக. கதலம் காறோஜி மாத் திரை தயவுசெய்து  
 போலிகள் **நீசன்குடேய்ப்பாடி** கவனித்து  
 ஏமாற்றும். சாதாரணம்-பாக்டேட் (ரிஸிப்தர் செய்குள்ளது) I.D.L. 61, 601டிசுட்டி-டபி

1-50. டி. யாவனபாசா-300 மடல்குறியகாலக. கதலம் காறோஜி மாத் திரை தயவுசெய்து  
 சந்தைதி 6 அவன்ஸ்-1-0-0 கவனித்து  
 காலக. கதலம் காறோஜி மாத் திரை தயவுசெய்து

[ஸ்ரீயங்கள் வைத்தியர்களுக்கு மட்டும்.] [அட்வான்ஸுடன் ஆர்டர் செய்யவும்.]



சென்னைத் தமிழ் லெக்ஸிகன் பதிப்பாளியர் திருவாளர் S. வைப்பாபுரி பிள்ளையவர்களால்  
பதிப்பிக்கப்பெற்ற நூல்கள்

தமிழகராதி ஆதார நூற்றொகுதி  
நாம தீப நிகண்டு.

நிகண்டுகளின் வரலாறு, ஆசிரியரது காலம், நூலின் சுவைகள், முதலியவை அடங்கிய நிறந்த முன்னுரை கொண்டது. பெரும்பெயர்களை விளக்கக் கூறும் செவ்விய உரைபாடமுள்ளது. நூலின்சுணை வந்துள்ள பொருட்பெயர்களையே தனதையும் முற்ற வுணர்ந்தும் அணுபந்தம் பெற்றது. சுமார் 12000 சொற்கள் கொண்ட சிற்றகராதி யாக உதவுக்தகையது.

விலை ரூபா 2-0-0  
அரும்பொருள் விளக்க நிகண்டு.

நிறந்த ஒரு சொற் பல்பொருள் நிகண்டு. நிகண்டு களின் வரலாற்றினை விளக்கும் விரிந்த முன்னுரை யுடன் கூடியது. சொல்லின் பொருள்களை யெளிதா கத் தெரிந்துகொள்ளுதற்குப் பலபொருளுரைகொடு செவ்விய வகராதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. விலை ரூபா 1-4-0

கம்பராமாயணம்—உயுத்தகாண்டம்.  
முதல் மூன்ற புவலங்கள்: பல எட்டுப் பிரதிகளை ஒப்புசேர்க்கித் திருத்தியது; பாடபேதங்களைத் துறக் கொடுக்கப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-6-0

திருக்குறள்  
முலமும் சொந்தறிப் பகராதிமும் விஷய ஒப்புத்திறமும் (வா.மார்க்க சகாயம்) செட்டியார் பதிப்பு)

நிறுத்தக்கமான இப்பதிப்பில் அட்டவணைக்கு மாத்திரம் 300 பக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. திருக்குறளைப் படித்த ஆராய விருப்பவர்க்கு இவ்வட்டவணை மிகவும் உபயோகமானதாகும். ஒப்புத்திறனைச் சேர்த்துப் பதிப்பாளியர் அளித்தனது மாணுக்கருக்குப் பெரிதும் பயன்தரும். இப்பதிப்பின் அருமை பயின்ற பார்க்தாலன்றிச் சொல்லிவகாட்டுவது சுவயமன்று. விலை அணு 0-12-0

கலாநிலயம் ஆபீஸ், வேளாளர் தெரு, புரட்சை, சென்னை.

களவியற் காரிகை.

ஒரு நிறத்த அகப்பொரு ளிலக்கணநூல்; முதல் முறை இப்போதுதான் அச்சில் வெளிவந்தது. கிடைத்தற்கரிய பல அரிய நூல்களிலிருந்து எடுக்கப்பெற்ற மேற்கோள்களை யுடையது; பல அணுபந்தங்களை யுடையது தமிழாராய்ச்சியாளர்க்குப் பெரிதும் பயன்படுவது. சென்னை அளவில் 170 பக்கம் கொண்டது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 3-0-0

நற்பொருட் குறிப்பு.

1. இறையனார் களவியலுரை; 2. குறத்தொகை; 3. திருக்கோவையார்; 4. சுற்றிணை; 5. கனவுநீ காந்தபது; 6. தேவாரம்; 7. வீரகோழியம்; 8. காலயிர தில்லயப் பிரபந்தம் முதலிய எட்டு நூல்களின் பொருட் குறிப்பு அடங்கியது. தமிழ் லெக்ஸிகன் ஆயின் தலைமைப் பண்டிதர் ஸ்ரீமான் மு. இராகவையங்காரவர்களால் தொகுக்கப்பட்டது. டெம்மியனவில் 175-பக்கங்கள் உடையது. இலக்கிய ஆராய்ச்சிக்கும் சரித்திர ஆராய்ச்சிக்கும் மிகுண்டியமையாதது. சொற்பப் பிரதிகளே யுள்ளன. விலை ரூபா 10-0-0

இராஜசுந்தரம்.

ஒரு சுவீகைம். இளிய எளிய கையில் எழுதப் பெற்றது. விலை ரூபா 0-8-0

தினகரமாவே யெண்ணம்-தினகர வெண்பா

திருக்குறளின் அதிகாரத்திற்கு கொரு வெண்பாவாக 133 வெண்பாக்களைக் கொண்டது. இது ஒரு பண்ணை நூல். இதைப் பதிப்பித்தவர் ஸ்ரீமான் S. வைப்பாபுரி பிள்ளை, B.A., B.L., விலை அணு 0-6-0

திராவிடப் பிரகாசிக்கை

இந்நூல் தமிழின் மாதிரியையும் அதன் இலக்கண இலக்கியங்களின் விவரங்களையும், தமிழின் தெய்வப் பழமை மரபியல், ஒழிபியல் இலக்கண மரபியல், இலக்கிய மரபியல், என்னும் ஐம்பெரும் பகுதிகளால்சுணகு விளக்குவது. சமீபகாலத்திற்குள்ளேயே 'தென்மொழி வரலாறு', 'தமிழ் வரலாறு' முதலிய புது நூல்களுக்கு வழிகாட்டியாய் உள்ளது. தமிழ்ப்பண்டிதர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் நற்பயன் விளைக்கக் கூடியது. புத்தகசாலை, வாசக சாலகளுக்கும் இன்றியமையாதது. இது, திருவாவடுதலை யான மகாவித்தம யாலம் விளங்கிய யாழ்ப்பாணத்தின் வடகோவை-கயாபுதி நாலவரவர்களால் இயற்றப்பட்டது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு அழகு பெற டெம்மிய எட்டுப்பக்கங்கொண்டிருக்கின்றன. பார்த்தகராக நல்ல கடிதத்தில் அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பதிப்பின் விசேஷங்கள்:—தமிழ் ஆங்கில முன்னுரை, நூலாசிரியர் சரித்திரம், மேற்கோள்களின் விளக்கம், கடினசத்தி நீக்கம், அச்சுப் பிழையின்மை முதலியவை. வேண்டுவோர் சீமெக்குறித்த விவரங்க்கு அழகு:—  
1. காரியநரிசி, மலைய வசைவித்தாந்த சங்கம், தவாலாலம்பூர்.  
2. கோதிலிவாச புத்தகசாலை, கோத்திலில் யாழ்ப்பாணம்.  
3. சே. வெ. ஜம்புலிங்கம் பிள்ளை, 20, காரணசுரர்கோயில்தெரு, மயிலாப்பூர், சென்னை.

ANCIENT JAFFNA

MUDALIAR C. RASANAYAGAM c. e. s.

An authentic history of North Ceylon, Particularly of Jaffna based on archeological Epigraphic and linguistic researches is stated here in a connected manner from ancient times up to the occupation of the Island by the European. Professor S. Krishnasamy Iyengar has given an appreciative foreword.

PRICE Rs. 5-8-0.

KALANILAYAM  
Purasawalkam, Madras.

### கலாநிலயம் 1930-வது வருடம் 3-வது வால்டியும்.

**தலையங்கங்கள்:**—அழியாம வேண்டப்படும் 4. சரஸ்வதிச் சோதனை 8. விஷயத்திற்கேற்ற விளம்பரம். முயலுக்கு முயல் வேண்டா. விளம்பரமில்ல வெட்கக்கேடு. கல்வாதர்ப்புகளே கல்வியார்களின் 3. நானத்தால் கைவாரி திறம். வாசின் லீனம். பெருமைபின் பெருமை...முதலிய கட்டுரைகளில் ஐயப்பது; உலகியலோடு வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை விளக்குவன.

**கம்பராமாயணம்:**—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) அயோத்தியா காண்டம் முதல் வீரகாண்டம் வரையில் விளக்க ஆராய்ச்சி அரசியலுக்குரிய அறங்களில் திருவள்ளூர் வேத விபாசர் முதலாளிகளும் கம்பருக்கும் உள்ள வேறுபாடு 25-கட்டுரைகளில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. பூரிமான் சோமசுந்தர பாரதியார் வரைகிறார், “தசரதன் குறையும் கைகேசி நிறையும்” என்னும் நூலிற்சிறிய பொருளும் முடிவும் கம்பருடைய கருத்திற்கு கொள்வாதனை வென்ற 25-கட்டுரைகளில் வாழ்க்கைப்படிருக்கின்றது.

**குறுந்தொகை:**—(K. இராமாச்சம் ஐயர், B. A.) புத்தகமாய் இப்பொழுது கிடைக்காத இச்சுக்கந்தர் செய்யுள் நூலும் விளக்கமான உரையுடன் பதிப்பிக்கப் பெற்றிருக்கின்றது.

**அப்பர்:**—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் அறுபத்துநான்கு கலைகளை யறிந்த கையாண்ட பெருமை விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

**இலங்குசிப்பாவை:**—(T. S. கடராஜன்னை, B. A. B. L.) Sir Walter Scott என்பவர் ஆங்கிலத்தில் பாடிய Lady of the Lake என்னும் காவியத்தைத் தழுவி எழுதிய கதை.

**மானத சாத்திரம்:**—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம் M. A., B. L.) ஆங்கிலமுறையைத் தழுவி, நடத்தை, உணவுநாட்டம், அழகை, சிறிப்பு, தன்னெடுப்பு, தன்நெடுக்கம், புணர்ச்சி, இணை விழைச்சி, விளையாட்டு முதலியவைகளின் தத்துவங்கள் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

**தமிழ்ப் பாடம்:**—வில்லிபாரதம் கிருஷ்ணன் தூதர் சருக்கமும், அஷ்டப்பிரகாரத்தமும் போதிப்பதுடன், புணரிலக்கணம் முழுவதும் தெற்றென விளக்கப்பெற்றிருக்கின்றது.

**நன்மழுவார் வைபவம்:**—(K. இராஜகோபாலா சாரியார், B. A. B. L.) விளக்கமான ஆராய்ச்சியுடன், 2-ம் பத்த 6-ம் தசகம் வரையிலும்.

இவைகளைத் தவிர, ஆங்கிலத்திலிருந்து மொழிபெயர்த்த கட்டுரைகளும், ஆச்சரிய சூடாமணி என்னும் வடமொழி நாடக மொழிபெயர்ப்பும், சிலப்பதிகாரக் காலவரிசைய அழகு விளக்கிய ‘மாதவி மாதவம்’ என்னும் கட்டுரைகளும், தனிப்பாடல்களும், அண்டபுராண ஹாஸ்யப் பாடல்களும், நாயன்மார் சரித்திர உண்மைபோன்ற பல கட்டுரைகளும் சிறந்தன.

### 1931-வது வருடம் 4-வது வால்டியும்.

**தலையங்கம்:**—அகமே புறம், வாழ்வாக்கு வாழ்பவர் 10. உண்மையில் உழல்வார் திறம் 5. மெய்மையை அலமரச் செய்யலாமோ 4. அருமையினுமருமை 4 மறப்பது முறுதியாமே. நள்ளார் நகை 4. முதலிய கட்டுரைகள் 50.

**கம்பராமாயணம்:**—(T. N. சேஷாசலம் ஐயர், B. A. B. L.) கைகேசி சூழ்வினைப் பாடலம் முதல் அயோத்தியகாண்டம் இறுதியாக 50 கட்டுரைகளில் ஆராயப்பெற்றிருக்கின்றது.

**சூளாமணி:**—(K. இராமாச்சம் ஐயர், B. A.) இதுகாறும் உரை பெருகுப்பெற்றது இந்நூல், உரையுடன் பதிப்பிக்க ஆரம்பமாகி இவ்வாண்டில் ஐந்துறு செய்யுள்கள் வந்தன.

**யாப்பிலக்கணம்:**—உறுப்பியலும், செய்யுளியலில் பாக்களின் இலக்கணமும்.

**அப்பர்:**—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) அப்பர் 64 கலைகளைக் கையாண்ட பெருமை விளக்க வரையப்பட்டிருக்கின்றது.

**ஆண்டார்:**—(E. N. தணிகாசல முதலியார், B. A. B. L.) ஆண்டார் பிறப்பு, இளமை, கல்வித்திறம், அனுபவம், யௌவனம், மதம், சிந்தனாத்தம், முத்தி முதலியவைகளின் உண்மை.

**மானத சாத்திரம்:**—(T. P. மீனாட்சிசுந்தரம், M. A. B. L.) புலன்களின் அமைப்பும், உணர்வு முதலியவைகளின் தத்துவமும் விளக்கப்பெற்றன.

**பிலாரோ நாடகம்:**—ஆங்கிலப்புவலர் R. B. Sheridan எழுதிய நாடக மொழிபெயர்ப்பு.

**நவராத்திரி நாடகம்:**—(K. N. சந்திரசேன், B. A. Hons) ஓர் நவீன நாடகம்.

**சிதம்பரதேவர் சரிதம்:**—(Dr. V. S. அருணாசலம் பிள்ளை) முத்தியில் மனம் வைத்து உலகநிலை விவகரிப்பார் பெருமையை உட்கொண்ட வேர் நாவல்.

**காவியத் காரிகை:**—(S வைபாபுரிப்பிள்ளை, B. A. B. L.) இதுகாறும் அச்சேறாத நூல். அகப்பொரு ளிக்கணத்தின் சிறப்பை விளக்கவல்லது.

**கந்தபுராணமும் சங்க நூல்களும்:**—(பண்டிதர், திம்மப்பா ஐயர்) கந்தபுராணத்தைச் சங்க நூல்களோடு ஒப்புநாக்கி ஆராயும் கட்டுரைகள்.

இவை தவிர, மொழிபெயர்ப்புக் கட்டுரைகள், தமிழாட்டையர், முதலிய கட்டுரைகள் பல. ஒவ்வொரு வால்பூரிக்கும் விலை வருமாறு:—

பைண்ட் செய்யாதது ரூ. 7 8 0  
கால்கோ கில்ட் பைண்ட் ரூ. 8 8 0  
ஆட்வெதர் கில்ட் பைண்ட் ரூ. 9 0 0

இவ்விலையில் தபால் அல்லது இரயில் சார்பு ஆட்வெதர் உள்வாரிகள் இரயிலேயால் பஸ்ஸால் பெற்றுக்கொள்ளலாம். To Pay போட்டு அனுப்புவோம். ஏழுமட்டைகளுக்கு மேல் இரயிலேயே கட்டணம் ஆகாது. பர்ஸா, லிவோன் இவ்விதம் இடங்களுக்கு ரயிலில் அனுப்பமுடியாத கையால் விலையுடன் தபால் பர்ஸல் சார்பு ரூ. 2-4-10 சேர்த்தனுப்பவேண்டும். மலேயே, தென்னாப்பிரிக்கா முதலிய ஈடுகளின் இரூப்பாவர் தபால் சார்பு ரூ. 3. சேர்த்தனுப்பவேண்டும். இவைகளை வி. பி. யில் அனுப்ப இயலாது. முன்பணம் அனுப்பி எழுதல் வேண்டும்.

வர்த்தமானம்

ஜப்பானில் பூக்கம்:—ஜப்பானியப் தீவுகளில் மார்ச்சு மாதம் 3-ந்தேதியன்று ஒரு பெரிய பூக்கம்பம் ஏற்பட்டி ஏறக்குறைய 300மைல் நிலப்பரப்பு நாசமா யிற்று என்றும், அதோடு கடலும் பொங்கிய தென்றும் போக்கியோச் செய்தி யொன்று கூறுகின்றது. இதனால் இதுவரை 6500 வீடுகள் சேதமாயின என்று தெரியவந்தது. உயிர்ச்சேதமும் அதிகம். சில தீவுகளில் கடல் ஜலம் புரூத்துளதென்றும் தெரிகின்றது.

\*\*\*

ஜெர்மனியில் பொதுவுடைமைக் கட்சி:—ஜெர்மனியில் பொதுவுடைமைக் கட்சியாரின் கிளர்ச்சி சிறிது காலமாக வளர்ந்து வருகின்றது. மார்ச் மாதம் 1-ந்தேதி ஜெர்மன் அரசாங்கத்தார் இவ்வியக்கத்தைத் தடுக்கும்பொருட்டு 200 பேர்களைக் கைது செய்தனர். பொதுவுடைமைக் கட்சிக்குச் சொந்தமான பத்திரிகைகள் நிறுத்தப்பட்டன. இப்படிக் கைதுசெய்யப்பட்டவர்களில் இந்தியர் ஒருவராவாராம். அவர் பெயர் ஜகதாஸ் நாயுடு என்றும் அவர் ஹைதராபாத் தைச் சேர்ந்தவரென்றும் தெரிகின்றது.

\*\*\*

அகில இந்திய சாது மஹா சங்கம்:—1933-வது வருடம் மார்ச் மாதம் 9, 10, 11 தேதிகளில் அகில இந்திய சாது மஹாசங்கத்தைக் கும்பகோணத்தில் நடத்த ஸ்வாமி கருணாதர் முயன்று வருகின்றார். அப்பொழுது பெரியோர் பலர் ஆத்மஞானத்திற்குரிய விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவார்கள் என்று கும்பகோணச் செய்தி கூறுகின்றது.

\*\*\*

இந்திய அரசாங்க வரவுசெலவுத் திட்டம்:—இந்தியச் சட்டசபையின்முன் ஸர் ஜிபார்ஜ் ஷூஸ்டர் கொண்டு வந்த 1933-34-வது வருட வரவு செலவுத் திட்டச் சுருக்கம் வருமாறு:—நடக்கின்ற வருஷத்தில் எதிர்பாராதபடி விலை வாகிகள் குறைந்து விட்டதால் வருமானத்திலும் குறைவு ஏற்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. 1933-வது வருட ஆரம்பத்தில் 5,50,000 டன் சர்க்கரை இறக்குமதியாகுமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால் இதுவரை 4,35,000 டன் சர்க்கரைதான் இறக்குமதி யாயுள்ளது. இச்சர்க்கரை வியாபார மூலம் 10 கோடி ரூ. வருமானம் எதிர்பார்க்கப்பட்டதற்கு 7½ கோடிதான் கிடைத்தது. மோட்டார்சக்கார, மோட்டார் கைசிகள் இவைகளின் வியாபாரமும் குறைந்தது. எனவே இவைகள் மூலம் எதிர்பார்க்கப்பட்ட வருமானமும் குறைந்தது. மோட்டார் வியாபார மூலம் 60 லட்சம் வருமானம் கிடைத்தது.

சாராயம், புகையிலை, வாசனை சாமான்கள் முதலிய சகாணுபவ சாமான்களின் வியாபாரமும் மிகவும் குறைந்தது. இப்பொழுது இவைகள் மூலம் 125 லட்சமே வருமானம் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது. இந்தியாவிலேயே இப்பொழுது சிகரெட்டிகள் செய்யப்படுகின்றன. எனவே சிகரெட்டு இறக்குமதியும் அவைகளால் ஏற்படும் வருமானமும் மிகவும் குறைந்ததாயிற்று. இன்னபடி வருமானங்கள் குறைந்திருப்பதால் அதற்குத் தகுந்தபடி திட்டங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

உத்தியோகப் பற்றினதார் இராணுவச் செலவைக் குறைக்கவேண்டும் என்று அபிப்பிராயம் கூறினர்.

\*\*\*

நீண்டாமை:—நீண்டாமை விலக்கு விஷயமாகச் கார்நியடிக்குக்கும் ஸ்ரீ மதன்மோகன் மானவியா சிறும்மம் அபிப்பிராயப்பேதம் ஏற்பட்டுள்ளதெனத் தெரிகின்றது. ஸ்ரீ மானவியா மதசம்பந்தமான விஷயங்களில் சட்டம் செய்தல் கூடாதென்றும், ஜனநாயகத்தின் பிரசார முயற்சியால் நீண்டாமை அகல வேண்டுமென்றும், தமது முயற்சியால் பலகோயில்

கள் பஞ்சமர்களுக்குத் திறந்துவிட்டுப்பெற்றுள்ளவென்றும் கூறுகின்றார். கார்நியடிகள் சட்டபூர்வமாகத் நீண்டாமையை விலக்கின்றார்களென்றால் நமது சமூகத்திலிருந்து நீண்டாமையையுடையவர்களும், எனவே சட்டம் வேண்டியதே என்றும் கூறுகின்றார். இவ்வாறு இந்த இருபெரும் தலைவர்களும் இவ்விஷயத்தில் மாறாபடிக் கொள்கைகளைத் தீர்மானித்தனர்.

\*\*\*

நகர சபை நடைமுறை:—சமீபத்தில் இங்கிலாந்திலுள்ள லீவர்ப்பூரில் அவ்வூர் நகரசபை கூடிற்று. அன்று வேலைவிலைதார் விஷயமான தீர்மானம் ஒன்று சபையின்முன் தொழிற் கட்சியினரால் பிரேரேபிக்கப்பட்டது. அன்று சபையில் கோரம் இல்லாததால் இவ்விஷயத்தை எடுத்து முடிவுசெய்ய முடியாது என்று தலைவர் கூறி, தொழிற் கட்சியினர் எழுந்து சிசுப்புகைக் கொடியேறி பாடினார்கள். கண்ணீர் வெடிவூட்டியவர்கள் நேசியக் கொடிப்பாட்டைப் பாடினார்கள். இதனால் இருகட்சியினருக்கும் பூசல் வளர்ப்போலீசார் வந்து அமைதியை உண்டாக்கினார்கள்.

\*\*\*

சீவில் சர்வில் பரிட்சை:—1932-வது ஆண்டில் லண்டனில் நடந்த இந்திய சிவில் சர்வில் பரிட்சையில் தேரைய இரத்தினார்—K. ராதாகிருஷ்ணன், G. சாசுரேயம், B. கோபாலகிருஷ்ணன், R. A. மஹாமதி; J. நாராயணன், T. S. ஜேஷி, K. G. மீனன் G. V. பெதினார், J. R. பால், S. F. ஹாண்டன், S. N. மிதார, A. T. பண்டிடம்.

\*\*\*

புத்தக வரவு:—தமிழ்க்களுக்கு ஒரு நாக்கிது அல்லது ஹிதோபதேசம் என்னும் சிறுநூல் ஒன்று இரத்தினோன் நவீனகதா புத்தக சாலையினரால் எழுதுபார்வைக்கு அனுப்பப்பெற்றது. இதனால் எல்லோரோரும் கிட்காத்திராராயம் மணச்சந்தேசத்தோடும் வாழ்வதற்குக்கலைப்பிடித்தொழுக்கவேண்டிய 18உபதேசங்கள் கூடப்பெற்றிருக்கின்றன. காலையில் எழுந்து நடக்கவேண்டும், ஸ்ரானம் செய்யவேண்டும், கடன் வாங்குதல் கூடாது, கோபத்தை விடவேண்டும், காப்பிக்கலைப் பலகாரங்களை வாங்கித்தின்னல் கூடாது, வரவுக்கு விடுதிய செலவு கூடாது என்பன போன்ற நடக்கவேண்டிய விஷயங்கள் கூறப்பெற்றிருக்கின்றன. ஒரு அனை ஸ்டாம்பு அணுப்பினல் மேற்படி புத்தக சாலையினர் இச்சிறு நூலை இலவசமாய் அனுப்பித்தருவார்கள்.

\*\*\*

அமெரிக்காவில் தற்காலிக:—அமெரிக்க ஐக்கிய நாட்டில் வழமையின் காரணத்தாலும் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் சலிப்பின் காரணத்தாலும், வேறெவ்வகாரணங்களாலும் சென்று வருஷத்தில் மட்டும் சந்தேசம் குறைய 20 ஆயிரம் பேர் தற்காலிக செயற்கொண்டார்கள் என்று கணக்கு எடுக்கப்பெற்றிருக்கின்றது. இவ்வாறு நடக்கும் தற்காலிகையைத் தடுப்பதற்கு அமெரிக்காவில் தற்காலிக விலக்குச் சங்கமொன்று இருக்கின்றது. இச்சங்கத்தை நிறுவினவரும், சென்ற 20 ஆண்டுகளாக தற்காலிகத் தடுப்புப் பிரசாரம் செய்து வருபவருமான M. H. வான் என்பவர் 20 ஆயிரம் தற்காலிகையைத் தவிர்த்திருக்கின்றாராம்.

\*\*\*

எழுபது வயதில் வக்கீல் தொழில்:—காக்கிணைள்ளும் எழோப்பிய மாதம் அவர் புருஷனை மேஜர் காக்கிணைமும் 70 வயதிற்கு மேல் வக்கீல் பரிட்சையில் தேரீச் சமீபத்தில் வக்கீல்களின் தங்கிய பதிலு செய்துகொண்டனர். என்று அய்லாந்திச் செய்தி யொன்று கூறுகின்றது.

— கம்பராமாயணம் —

பதவுரை விரிவுரை விளக்கம் இலக்கணக் குறிப்பு  
முதலியவைகளுடன்

வை. மு. சடகோப ராமாநஜாசாரியார்

சே. கிருஷ்ணமாசாரியார்

வை. மு. கோட்பால கிருஷ்ணமாசாரியார்.

ஆகியவர்களால் பதிப்புக்கப் பெற்றவை.

பால் காண்டம்	...	...	...	...	ரூ.	5	0	0
அயோத்தியா காண்டம்	...	...	...	...	”	5	0	0
ஆரணிய காண்டம்	...	...	...	...	”	4	0	0
கிட்சிந்தா காண்டம்	...	...	...	...	”	4	8	0
சுந்தர காண்டம்	...	...	...	...	”	5	0	0
புத்த காண்டம்—2 பாகம்	...	...	...	...	”	10	0	0

தபால், அல்லது இரயில் பார்வல் கட்டணங்கள் வேறு. வேண்டுவோர், தாம் வேண்டும் புத்தகங்களுக்குரிய விலையில் பாதியாவது முன்பணம் அனுப்பி ஆர்டர் செய்யவேண்டும். மற்றதை வி. பி. மூலம் பெற்றுக்கொள்வோம்.

மானேஜர் :— கலாநிலயம், வேளாளர் வீதி, புரசை, சென்னை.

தேசபலம், ரூபபச்சுதி, உற்சாகம், ஊக்கம், சக சம்பத்து இவைகளைக் கொடுப்பதில் எங்கள் பிரசித்திபெற்ற

ஆதங்க நிக்ரஹ மாத்ரைகள் பலவிரகுத்தி ஓளவுதல்களுக்கெல்லாம் முன்னணியில் நிற்றின்றன. இலட்சக் கணக்கான ஜனங்கள் (சென்ற 58 வருஷங்களாக) உபயோகித்து குணமென்னும் பாக்கியத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள். நீக்கலும் ஒரு டப்பியை உபயோகித்துத் துடி குணத்தை அறிபுகுகள்.

32 மாத்திரைகளடங்கிய டப்பி 1-க்கு ரூ. 1 0 0  
5 டப்பிகள் ரூ. 4 0 0

இலும்! ஆரோக்கிய கிரந்தம் இலும்!  
ஆதங்க நிக்ரஹ ஓளவுதலையும்,  
26, பிராட்வே, மதராஸ்.

NATIONAL INSURANCE COMPANY, LIMITED.  
Head Office :  
NATIONAL INSURANCE BUILDING,  
7, Council House Street, Calcutta.

New Policies Issued in 1931 for over ... Rs. 1,32,33,000

Showing an increase over the New Business figure for 1930 of ... 16.54 %

Claims paid up to end of 1931 over ... Rs. 90,00,000

Invested Funds amount to over Rs. 1,75,00,000

LOW RATES LIBERAL CONDITIONS  
NEW TABLES NEW BENEFITS

For particulars & Agencies please write to:—  
The Branch Secretary,  
R. G. DAS & Co., Madras Branch,  
113, Armenian Street, Madras.

கற்பக மலர் (சிறு கதைகள்)  
(ஆசிரியர் - சகோதரி வி. பாலம்மாள்)

மலர் 1 - விருந்தில் விவரம் - விலை அணு 3.  
மலர் 2 - அவள் இஷ்டம் - விலை அணு 3.

ஏழை ஸ்டாம்புக்கு 2 புத்தகங்கள் அனுப்பப்படும்.  
பூரிமதி பிரசாரமும், மயிலாப்பூர், சென்னை.

FIRE & ACCIDENT RISKS covered by NATIONAL FIRE AND GENERAL INSURANCE COMPANY Ltd., NATIONAL INSURANCE BUILDING, 7, Council House Street, Calcutta.

The Branch Secretary, Madras Branch, 113, Armenian Street, Madras. OR R. G. DAS & Co., Managers.

ஒரு முக்கிய சங்கீத நூல்  
“வாள்மாலிகை”  
சங்கீத ஆசிரியர்களுக்கும் கர்னாடக சங்கீதம் அப் பியசிக்கிறவர்களுக்கும் வேண்டிய நூல். ஒவ்வொரு மாணுக்கர்க்கையிலும் சங்கீத பாடசாலைகளிலும் இருக்க வேண்டியது. 40 ரூபக்களுக்கு வடிவமைக்க வரையப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விலை அணு 12.  
வி. ராமஸ்வாமி சாஸ்த்ருலு அண்டு ஸன்ஸ், 292, எஸ்பிஎனேட், மதராஸ்.